

Călăușa

BIBLIOTECARULUI

* 5 5 0 0 1 5 4 3 0 *

Biblioteca UMFST

mai 1957

I. M. P. Tîrgu-Mureș
© Gy. E. I. Marosvásárhely

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII
DIN R. P. R.

CUPRINSUL

	Pag.
MIHU DRAGOMIR — Premiile de Stat.	1
IN CINSTEA ZILEI INTERNAȚIONALE A COPILULUI	
ILIE STANCIU — Tematica literaturii pentru copii	3
BURGHELEA NICOLAE — Difuzarea cărții de știință și tehnică în rîndul copiilor	5
MAGDALENA SCHWARTZ — Cîteva forme de popularizare a cărții pentru micii cititori	7
*	
GEORGE BAICULESCU — Despre problemele bibliografiei pentru studiul regiunii.	10
VICTORIA CIMPOCA-CURCANEANU — O inițiativă lăudabilă.	14
BIBLIOTECI REGIONALE	
MARICA STELA — Din activitatea secției metodice a bibliotecii noastre	16
BIBLIOTECI RAȚIONALE ȘI DE LA SATE	
Circulația fondului de cărți la o bibliotecă rațională	19
Insemnări pe marginea unui seminar rațional	22
Un interesant instructaj cu bibliotecarii căminelor culturale.	24
Cînd activitatea este ruptă de cerințele comunei.	25
EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
N. OBRAZTOV — Despre biblioteca-vagon. 1918—1922.	27
BIBLIOTECI SINDICALE	
NICOLAE CORNESCU — Din experiența muncii cu cartea în bibliotecile sindicale din cooperatie	30
Ce citesc muncitorii fabricii de mașini și unelte „Iosif Rangheț” din Arad.	32
CONSULTAȚIE	
A. SACERDOȚEANU — Ocrotirea cărții.	34
BIBLIOTECI ȘTIINȚIFICE	
Dr. TRAIAN PRODAN — O sută de ani de la înființarea bibliotecii Facultății de Medicină din București.	36
DIN CORESPONDENȚELE NOASTRE	
KISS NICOLAE — În ajutorul țărănimii muncitoare.	40
VELCU CONSTANTIN — Colaborarea bibliotecii cu organizațiile de masă și de specialitate	41
ȘTIRI DIN LUMEA CĂRȚILOR ȘI A BIBLIOTECILOR.	43
CALENDARUL NOSTRU	44
BIBLIOGRAFIE	46

ANUL X

Nr. 5

MAI 1957

Redacția : București, Calea Rahovei Nr. 2—4 — tel. 3.94.04

PREMIILE DE STAT

MIHU DRAGOMIR
Laureat al Premiului de Stat

Premiul de Stat a devenit, în țara noastră, suprema răsplată pe care statul democrat-popular o acordă celor ce trudesc pe ogorul științei și culturii. Laurii Premiului de Stat se așează deopotrivă pe fruntea poetului, a matematicianului a inginerului inventator, a geologului și a muncitorului care a descoperit noi cărări în tehnică. Este o înfrățire mai mult decât simbolică: este însăși realitatea zilelor noastre

Apariția hotărârii de a se acorda Premiile de Stat este o sărbătoare nu numai pentru cei cinstiți cu acest titlu, ci pentru toată cultura și știința noastră. Vorbind despre scriitorii, este o sărbătoare a tuturor citorilor care au acordat girul lor unor opere, uneori de mult învățate „pe-din-afară”

Ciți cilitori tineri sau vîrstnici, nu știu astăzi pagini întregi din volumele maestrului Tudor Arghezi? Cu o vigoare impresionantă, cîntărețul Cuvintelor potrivite ne-a dat, nu de mult, în ciuda vîrstei sale înaintate, răscolitorul tablou al răscoalelor din 1907, într-un volum care completează în chip fericit opera sa de pînă acum. Cu cincizeci de ani în urmă, tînărul Arghezi scria pamflete înflăcărare împotriva oligarhiei criminale, lua apărarea țăranilor răsculați, înfierea pe guvernării criminali. Acum el trece această răsvrătire a tinereții prin înțelepciunea și măiestria rarei sale poezii. Același lucru și cu Cîntarea omului, operă de sinteză în care se adună tot ce are mai bun arta lui Arghezi.

Alături de un atît de încercat maestru al poeziei noastre, laurii Premiului de Stat au

fost acordați tînărului poet Victor Tulbure, care a obținut pentru volumul său Lauda patriei premiul de gradul II. Titlul volumului este o profesie de credință.

Poeziile lui Victor Tulbure sînt bine cunoscute, în special de tineretul nostru, care iubește această lirică aromată în care poetul își învăluie plimbările sale neobosite de-a lungul patriei noastre. Noua lirică romînească recunoaște în Victor Tulbure unul dintre cei mai talentați reprezentanți. El cîntă și trecutul patriei, dar mai ales prezentul, lupta entuziastă pentru construirea socialismului.

Un alt poet laureat este Szabedy Laszlo. Versurile lui sînt răspindite atît în rîndurile iubitivilor de poezie maghiari cît și romîni. Cele mai reprezentative dintre poeziile sale au fost traduse în limba noastră. Ele vorbesc tocmai despre prietenia dintre cele două popoare, despre efortul comun de a clădi cît mai trainic și îmai repede societatea în care nu va exista nici o falsă problemă națională.

Szabedy Laszlo este un poet al luptei pentru socialism, el se încadrează în lungul șir de scriitori care au contribuit puternic la întărirea frăției dintre poporul romîn și cel maghiar. Premiul de Stat ce i s-a acordat are, deci, o semnificație deosebită, cîstînd o activitate poetică plină de substanță.

Proza și-a concentrat reprezentanții numai la Premiul de gradul I. Aici întîlnim pe Marin Preda, care este la al doilea Premiul de Stat. De data aceasta el l-a obținut pentru masivul său roman Moromeții, frescă a

vieții fărănești dinainte de cel de-al doilea război mondial. Talentul lui Marin Preda nu mai are nevoie de prezentări. El s-a impus repede și sigur.

Moromeții se înscriu pe cea mai bună linie a tradiției romanului nostru fărănesc, urmînd direct lui Rebreanu, deși este alit de deosebit de acesta.

Nagy Istvan a primit laurii pentru cea de a doua ediție a romanului său La cea mai înaltă tensiune.

Romanul ne prezintă viața unui colectiv muncitoresc în timpul unuia dintre cele mai însemnate evenimente ale regimului nostru: naționalizarea principalelor mijloace de producție. Este o dovadă incontestabilă a posibilităților ce stau în fața scriitorilor care se ocupă de viața clasei muncitoare. Romini și maghiari, eroii lui Nagy Istvan își cunosc bine prietenii și dușmanii, și luptă cot la cot pentru realizarea unei vieți mai bune.

Petru Dumitriu pentru a treia oară laureat, a obținut Premiul pentru cunoscutul său roman Pasărea furtunii. Se cunoaște cît de mult a îndrăgit scriitorul subiectul și eroii cărții, pe care a lucrat-o cu migală pînă la definitivare. Apar aici oamenii Mării Negre, oamenii furtunilor și ai marilor pasiuni, cu viața lor grea dinainte de război, cu strădaniile lor încununate astăzi de succes.

De altfel, publicul nostru se va reîntîlni cu eroii romanului și pe ecran, deoarece filmul „Pasărea furtunii” este aproape gata.

Dramaturgia românească a fost, de asemenea, prezentă la această mare sărbătoare scriitoricească.

Una dintre cele mai bune piese scrise și jucate în ultimii ani Citadela sfărîmată de Horia Lovinescu a fost disfinsă cu Premiul înflorire pe care o cunoaște țara noastră. obținut pe scena Naționalului sau pe sce-

nele altor teatre din țară. Ca și Pasărea furtunii piesa lui Horia Lovinescu a fost transpusă pe ecran și în cursul acestui an va fi vizionată de milioane de spectatori.

Un frumos succes a obținut tinăra scriitoare Ana Novak, care a debutat nu de mult cu piesa Preludiul, urmată curînd de Familia Kovacs. Autoarea pune multă pasiune în lucrări, creează personaje vii, interesante, atacă teme dintre cele mai grele.

Premiul obținut este pentru ea mai mult decît o răsplată: este o obligație.

Nu putem decît să regretăm, desigur, că istoricii și criticii noștri literari n-au creat în cursul anului 1955 lucrări deosebit de valoroase, care să merite Premiul de Stat. Sintem însă siguri că ei se vor revanșa, îmbogățînd patrimoniul nostru cultural cu lucrări științifice noi și de înaltă calitate și nu vor lipsi de pe lista viitoarelor Premii de Stat.

Operele celor opt laureați ai Premiului de Stat sînt o nouă confirmare a perioadei de înflorire pe care o cunoaște țara noastră. Niciodată munca literară nu a fost alit de preluată. De la lumea zugrăvită de Camil Petrescu în Caragiale în vremea lui pînă astăzi este distanța dintre două lumii complet opuse. Scriitorul a devenit un om de importanță națională și internațională, cariera a devenit o comoară la îndemîna oricui.

Cununa cu lauri nu oferă valoare și popularitate. Le confirmăm.

Tudor Arghezi, Victor Tulbure, Marin Preda, Petru Dumitriu, Horia Lovinescu, Nagy Istvan, Szabedy Laszlo, Ana Novak sînt nume cu opere cunoscute. Premiul de Stat le arată cu cîtă dragoste sînt îmbrășișuți de oamenii muncii.

Noi le dorim cît mai multe succese viitoare, succese care vor contribui din plin la deplina înflorire a literaturii românești.

Conf. univ. ILIE STANCIU

TEMATICA LITERATURII PENTRU COPII

Primi pași ai literaturii noastre pentru copii au fost timizi și șovăielnici. Dar cu sprijinul plin de dragoste și de înțelegere al partidului ea și-a găsit calea, și-a înțeles menirea.

Literatura pentru copii trebuia să reflecte cu mijloacele ei specifice, cele mai variate și mai importante aspecte ale vieții noastre, înflăcărindu-i pe copii pentru cauza socialismului și făcându-i să aștepte cu nerăbdare momentul cind vor deveni și ei constructori activi ai comunismului.

Păstrind și continuind cele mai valoroase tradiții naționale, învățând din experiența celorlalte țări socialiste, ținând seama de propriile ei succese și scăderi, literatura noastră pentru copii a mers pe calea arătată de partid și s-a îmbogățit cu numeroase și valoroase lucrări.

Pentru cercetători materialul strîns pînă acum oferă multe posibilități de studiu. Noi vom încerca să urmărim numai una dintre problemele mai importante: evoluția tematicii în literatura noastră pentru copii.

În primele schițe și romane care au apărut în urmă cu cîțiva ani, scriitorii au fost preocupați de a reda aspectele noi din viața copiilor noștri.

Petre Luscalov în *Nufărul roșu*, Mira Iosif în *Colina cu salcîmi*, Gica Iuteș în *Inimșii*, Octav Pancu-Iași în *Marea bălăie de la iazul mic* și alți scriitori, au fost atrași de aerul înviorător al vieții colective, de sentimentele de solidaritate pe care le dezvoltau detașamentele de pionieri recent înființate, de seriozitatea și entuziasmul cu care pionierii primeau și îndeplineau cele mai grele misiuni. Conflictul central al acestor povestiri era pro-

vocat de obicei de manifestările individuale ale unor copii, care puneau în pericol unitatea colectivului. Reacțiunea puternică a grupului îl izola la început pe vinovat, apoi, prin mijloace de convingere, el era readus pe calea cea bună.

Aceste povestiri au fost citite cu interes, deoarece copiii regăseau în paginile lor scene autentice din viața lor de elevi.

Este adevărat însă că de la o vreme această temă tratată aproape identic de diferiți scriitori, prezenta pericolul schematizării și al monotoniei.

Realitatea era limitată de zidurile școlii, conflictele se reduceau la obișnuitele certuri ce se ivesc între copii, viața personajelor apărea trunchiată din lipsa unei analize sufletești mai complexe. De fapt activitatea din școală și din detașamentul de pionieri nu prezintă decît un aspect, ce-i drept important, din ansamblul de relații care fac din copil un participant activ la viața întregii societăți. Sezisarea acestui complex de relații în care copilul acționează cu mijloace și forțe noi datorită educației primite a permis unor scriitori ca Ștefan Luca, Sanda Doiniș, Nicuță Tănase și alții să lărgească tematica oarecum limitată pînă atunci.

Cum reacționează copiii în fața unor situații noi, neprevăzute? Eroul povestirii lui Ștefan Luca *După două luni*, elev fruntaș în clasă (v. „Cravata roșie” nr. 2/1956), își va înfrînge orgoliul și va înțelege valoarea adevăratei prietenii, datorită dibăciei cu care noal lui învățător știe să și-l apropie; în schița *Întimplare dintr-o iarnă grea* („Cravata Roșie” nr. 5/1956) Sanda Doiniș ne prezintă figura unui copil care, din dragoste pentru tatăl lui, acționează cu hotărîre și reușește să-și readucă părintele pe drumul cel bun. Aceași temă și în *Muzicuța cu schimbător* a lui Nicuță Tănase, unde întregul colectiv de prieteni sare în ajutor, pentru a-l împiedica pe tatăl unuia dintre ei să săvîrșască o fărădelege.

Intr-altă schiță a Sandei Doiniș *Loteria*

(în „Cravata Roșie” nr. 3—4/56 copiii se lasă amăgiți de niște haimanale iar strădania lor de a îndrepta lucrurile este rezultanta unui simplu și convingător conflict sufleteș).

În exemplele de mai sus copiii, fără să piardă nimic din naivitatea caracteristică vârstei, sînt puși în situații complicate, așa cum se întîmplă de fapt în viață. Prin rezolvarea unor conflicte serioase și autentice ies la lumină diferite aspecte ale caracterului copiilor, unele pozitive, altele negative. Valoarea pozitivă a personajelor se stabilește din această confruntare, din victoria sau înfringerea care urmează luptei dintre bine și rău. Aspectul idilic și simplist tinde să dispară, iar povestirile cîștigă prin autenticitatea lor.

Mircea Sintimbreanu atacă aceleași teme în schițele sale satirice întrunite în volumul *Cu și fără ghiozdan*. Pline de haz sînt cugetările copiilor care nu prea au gust de învățătură sau care îi cred vinovați numai pe alții de insuccesele lor. Hazul pe care îl fac copiii citind aceste schițe vesele este urmat de un moment de încruntare, cînd risul se oprește brusc. Ce-a vrut să spună Mircea Sintimbreanu se întrebă ei neliniștiți. Oare este vorba numai de leneșii, chiulangii, mincinoșii din schița citită, sau autorul a făcut cumva vreoa aluzie la propriile lor scăderi? Acest moment de cugetare amăruie este suficient pentru ca scopul urmărit de satiră să fie atins.

Nina Cassian în *Domnișoara de smîntînă* (în „Cravata Roșie” nr. 5/1956), Ion Hobană în frumoasa culegere de versuri *Centru înaintaș*, Nicolaie Labiș în ciclul *Pădălici și Tindălici* (colecția pe 1956 a revistei „Cravata Roșie”) au folosit arma satirei și a glumei în poezii pe care copiii le-au citit cu plăcere și cu folos.

Aceste realizări ale ultimilor ani sînt îmbucurătoare, cu atît mai mult cu cît ele verifică o lege cunoscută a creației literare: cu cît tematica este mai bogată și mai variată, cu atît operele literare sînt mai apropiate de viața și de marile ei probleme.

Și în alte domenii se observă aceeași tendință de lărgire și de îmbogățire a tematicii.

Pasiunea cu care copiii citeșc povestirile istorice a fost verificată prin interesul cu care ei au primit lucrările lui C. Ignătescu (în special *Mitruș al Joldii*), episoadele inedite din copilăria lui Dimitrie Cantemir din *Ucenicia cărturarului* a lui Mihnea Gheorghiu, dar mai ales prin entuziasmul stîrnit în lumea cititorilor la apa-

riția romanului *Alei, codrule fîrtate* a lui Dumitru Almaș, care readuce în literatura noastră figura luminoasă a haiducului.

Dumitru Almaș a reamintit astfel cit de bogată sursă de inspirație este trecutul de luptă al poporului nostru și cît de variate sînt posibilitățile de creație pe care el le oferă scriitorilor.

Nagy Istvan cu romanul *Ospățul lui Rez Mihaly*, Asztalos I. cu povestirea *De ce mărul e rotund*, Gica Luteș cu emoționanta nvelă *Căderea* („Cravata Roșie” nr. 3/1956) și alți scriitori au continuat seria povestirilor din trecutul de luptă al partidului nostru, arătînd că eroismul comuniștilor și al uteciștilor izvorăște din dragostea lor puternică pentru oamenii muncii, din convingerea lor de neclintit în dreptatea celor mulți și asupriți.

În domeniul de aventuri, după succesul înregistrat de Radu Tudoran cu *Toate pinzele sus*, de Ion Popper cu *Taina albă*, lucrarea recent apărută *Aventura în Marea Neagră* a lui Ion Hobană dovedește posibilitatea creării unor povestiri pline de peripeții neașteptate, care în loc să se petreacă într-un cadru depărtat și exotic se desfășoară în ținuturile pline de pitoresc ale patriei noastre.

Povestirea științifică are multe contingente cu romanul de aventuri; ea a fost prezentată în ultimii doi ani în numeroasele lucrări apărute în colecția „Știință și tehnică pentru tineret”. Deși unele dintre aceste povestiri plătesc încă un tribut însemnat tehnicianului în dauna exigențelor literare, totuși nerăbdarea cu care miile de cititori așteaptă apariția fiecărei broșuri dovedește cît de mult interes trezește acest gen în rîndul tineretului.

S-ar putea crede că în domeniul basmului problema tematicii n-ar oferi elemente noi de analiză. Scriitorii noștri au dovedit însă că și în acest domeniu se poate realiza o apropiere între liniile tradiționale și ideile epocii noastre. Al. Mitru a adunat cele mai frumoase legende din Țara Moșilor și le-a repovestit scoțînd în lumină figurile oamenilor simpli, băieși, păstori sau vînători. Din legendă Al. Mitru a făcut cîntec de luptă, din jalea poporului asuprit pornire năvalnică spre libertate, din trecutul întunecat a lăsat să se întrevadă zorile luminoase ale vremurilor de astăzi.

Gica Luteș în *Praștia năzdrăvană* a reușit să îmbine realitatea cu fantasticul, să treacă din planul cotidianului în lumea visului, dovedind astfel posibilitatea unor noi căi de dezvoltare a basmului contemporan.

DIFUZAREA CĂRȚII DE ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ ÎN RÎNDUL COPILOR

Același lucru îl încearcă Octav Păncușă, care alege calea basmului pentru temele sale favorite de tată grijuliu care vrea să-și obișnuiască copiii cu bunele deprinderi. Degetele, ținute în gură, se revoltă și se adună într-un congres, ghetele năzdrăvane se răzbună pe cei lenși care nu vor să-și le lustruiască, ghinde și stejari, iezi și capre devin personajele unor basme în care atmosfera feerică este înlocuită cu o intimitate de familie și în care gluma și vioașia domnesc nestinjenite.

Am ales numai câteva exemple pentru a dovedi că tematica literaturii noastre pentru copii s-a îmbogățit în ultima vreme și că această îmbogățire a dat posibilitatea apariției unor lucrări merituose. Desigur că mai este mult de făcut, că în fiecare domeniu tematic, noi și inepuizabile izvoare se oferă scriitorilor.

Nu credem însă că este necesară întocmirea unei liste cu temele care n-au fost încă tratate sau cu acelea care sînt slab reprezentate în literatura noastră pentru copii.

Dar ceea ce ar ajuta pe scriitori, ar fi o mai apropiată legătură cu cititorii lor. Nimic nu-i mai instructiv, decît urmărirea vieții unei cărți, a felului cum este primită, a rezistenței ei în timp, a amintirii pe care o lasă în mintea cititorilor. Critica copiilor este severă și de ea trebuie să ținem seama, chiar dacă ei nu semnează cronici și recenzii în ziare. Din discuțiile purtate cu copiii se poate vedea că ei așteaptă mai multe cărți în care să li se vorbească despre viața oamenilor din patria noastră, despre bucuriile și necazurile lor, despre succesele lor în lupta pentru o viață mai bună, să se regăsească în cărțile scrise pentru ei, să-și regăsească prietenii, să-și recunoască părinții și frații mai mari, să învețe din cărți cum să se poarte în viață, cum să facă pentru ca să merite numele de școlar și de pionier. Ei mai vor să citească cărți despre frumusețile patriei noastre, să afle cit mai multe date din viața oamenilor celebri, să cunoască viața popoarelor vecine și a celor mai depărtate.

Copiii nu sînt prea pretențioși atunci cînd îi roagă pe cei ce scriu să-i mai întrebe și pe ei, din cînd în cînd, ce părere au despre cărțile apărute și ce fel de cărți ar voi să citească.

Nu poate fi părerea copiilor singurul indiciu pentru scriitor, dar ea rămîne totuși unul dintre cele mai importante.

Știm desigur cu toții că dacă unele materii de învățămînt și în special cele aparținînd laturei științifice, cum ar fi de pildă fizica sau chimia, sînt prezentate sub forma unor povestiri atractive sau imbinat cu descrieri de descoperiri științifice sau călătorii, copilul este atras în mod neîndoios, și interesul lui pentru astfel de materii crește. Acest lucru nu se poate face întotdeauna la școală, în timpul unei ore de curs. Rezolvarea ar reveni deci bibliotecii. Ea este aceea care are posibilitatea să prezinte micului cititor un material mai bogat, mai atractiv, mai puțin arid. Aici elevul poate să-și completeze cunoștințele cu un material mai legat de practica vieții, mai variat, bibliotecarul avînd un rol important ca îndrumător al lecturii cititorului.

În primul rînd, între școală și bibliotecă trebuie să existe deplină concordanță. Bibliotecarul trebuie să fie acela care continuă munca profesorului prin îndrumarea pe care o dă tînărului cititor în alegerea lecturii sale. Conform cu pregătirea sa, precum și în urma experienței acumulate, bibliotecarul trebuie să găsească calea spre sufletul copilului, să-i descopere preferințele și să-i ofere un material plăcut, instructiv și potrivit cu vîrsta sa. Sarcina dirijării copilului către lectura tehnico-științifică este cu atît mai dificilă cu cît acest material este mai greu de aprofundat și pare, la prima vedere, mai puțin interesant pentru el. Să vedem cum se prezintă pe teren această latură a activității bibliotecilor, despre care știm că a luat mare avînt în ultima vreme.

Vizitînd biblioteca raională nr. 6, am găsit o sală nu prea mare dar îngrijit aranjată, cu cărțile orînduite în rafturi după discipline. În colecțiile bibliotecii se numără cărți de literatură romînă și străină, cărți de ideologie, precum și cărți de știință și tehnică în ajutorul diferitelor categorii de cititori. Un loc important îl ocupă cărțile de știință popularizată cum ar fi, spre exemplu *Metalele înaripate* de Parfionov, *Cum se tipăresc cărțile* de

Iglikki sau *Istoria mașinii electrice* a academicianului I. S. Gheorghiu. În scopul îndrumării micilor cititori către lectura tehnico-științifică funcționează un cerc științific pentru copii, pe baza unui plan și cu o tematică precisă.

Una din temele curente ale cercului avea titlul *Care sînt fenomenele cerești neobișnuite* ca prim punct, apoi *Credințe vechi în legătură cu aceste fenomene* și în sfîrșit *Ce ne spune știința despre aceste fenomene*. Cercurile sînt frecventate de cititori, în continuă creștere. Lucrătorii bibliotecii discută cu copiii despre cărțile citite, recomandîndu-le în același timp altele noi. Desigur, că la început nu a fost ușor și micii cititori au fost atrași mai întîi prin basme și scurte povestiri.

Cu toate rezultatele obținute pînă acum mai sînt încă multe de făcut în acest domeniu. Una din lipsurile existente este faptul că fondul de periodice este încă foarte restrîns. Pentru popularizarea științei și tehnicii revistele joacă un rol extrem de important prin aceea că dînd o întorcare mai scurtă și deci mai rapidă, nu obosesc pe cititori. Mai intervine apoi și rolul pe care îl are prezentarea grafică. Ilustrațiile în text atrag totdeauna nu numai pe copii, dar chiar și pe adulți. Ori revistele îndeplinesc această condiție mai degrabă decît cărțile. Revistele au darul de a trezi gustul pentru aprofundarea problemelor și în felul acesta îl obligă pe copil la cercetarea mai stăruitoare a cărților. Pentru acest motiv este absolut necesar ca numărul periodicelor de știință popularizată să crească. Astfel, la bibliotecă s'us amintită în afară de reviste ca: *Știința și tehnica* vor trebui să mai existe și altele, cum ar fi, spre exemplu *Aviația sportivă* unde cititorii găsesc și informații de ordin tehnic despre construcții de avioane, etc. În general, bibliotecile pentru copii ar trebui să aibă și reviste în limbi străine, cum ar fi, spre exemplu, revista sovietică *Tehnica Molodeji*, care conține interesante sfaturi pentru tinerii tehnicieni, sau revista franceză *Vaillant* care pe lîngă povestiri despre aventuri pline de peripeții mai conține și bogate informații despre noile realizări ale științei și tehnicii.

La biblioteca Așezămîntului Cultural „N. Bălcescu” din Bucureștii Noi, funcționează cu bune rezultate o secție pentru copii, cu un cerc științific asemănător cu cele despre care am vorbit mai sus. Și cărțile tehnico-științifice ocupă un loc foarte important. Fondul de cărți este mai bogat, lucru explicabil și prin faptul că biblioteca este ceva mai veche. Tinerii cititori dornici să pătrundă în tainele științei și

tehnicii găsesc aici cărți potrivite cu capacitatea lor de înțelegere, cum ar fi spre exemplu *De la zmeul lui Mojaiski la avionul supersonic* sau *Povestea automobilului* a lui Dolmatovski. Și la această bibliotecă se remarcă lipsa unui fond mai bogat de periodice.

Din experiența ambelor biblioteci se constată că un rol foarte important în popularizarea științei printre cei mici îl joacă romanele științifico-fantastice. Acest gen de literatură are darul de a trezi gustul pentru studierea anumitor realizări științifice sau tehnice, prin aceea că leagă aceste realizări de diferitele fapte de viață și curaj. Care copil nu își dorește oare să devină și el un explorator care să colindă universul în cabina cu aer condiționat a unei rachete, să culegere mărele, sau să pătrundă în fundul oceanelor unde să descopere lumi noi, necunoscute lui?

Fără îndoială că realizările bibliotecilor noastre în acest domeniu sînt foarte importante și promițătoare. Bibliotecarului, ca îndrumător îi revine în primul rînd sarcina de a dirija lectura tineretului după vîrstă și aptitudini, dar el nu va putea să-și ducă această sarcină la bun sfîrșit fără să fie și el la rîndul lui îndrumat și sprijinit.

Se știe că primul și cel mai prețios sprijin al bibliotecarului este catalogul, fără de care el nu poate să cuprindă întregul fond al bibliotecii, cu atît mai mult cu cît acesta este în permanentă creștere. Ori tocmai acest instrument atît de valoros lipsește bibliotecilor. În majoritatea bibliotecilor cu secții pentru copii există doar slabe încercări de întocmire a catalogelor, de cele mai multe ori fără să se respecte anumite norme tehnice. Aici se resimte din ce în ce mai mult nevoia unei calificări temeinice a personalului bibliotecilor.

Dar aceasta nu este suficient. În afară de cataloge, o bibliotecă pentru copii mai are nevoie și de bibliografii pe vîrste și probleme. Dacă în domeniul literaturii s-au făcut unele încercări, în domeniul tehnico-științific nu s-a făcut decît foarte puțin. O primă încercare este indicele bibliografic intitulat *Cele mai frumoase cărți de aventuri*, de Ilie Stanciu. În acest volum se recomandă printre altele și cărți de călătorii scrise de autori ca Defoë, Jules Verne sau Kaverin, cărți ce dezvoltă gustul micului cititor pentru lectura tehnico-științifică. Lucrărilor de acest fel vor trebui să le urmeze altele care să abordeze literatura tehnico-științifică și care să fie întocmite după ramuri de activitate și după vîrstă.

La o bună popularizare a cărții tehnico-științifice ar contribui fără îndoială și organizarea unor expoziții cu cele mai bune cărți apărute. Organizarea expozițiilor ar putea fi urmată de concursuri cu lucrări efectuate de copiii care se ocupă de diferitele ramuri ale științei și tehnicii. Se știe că la vârsta de 12—13 ani, în special băieții, încep să construiască aparate de radio, aeromodele, sau să se ocupe de tehnica fotografiei. Asemenea concursuri au fost deja organizate în alte țări cum ar fi, spre exemplu, Uniunea Sovietică și s-au dovedit a avea bune rezultate¹⁾.

O mare atenție trebuie să se acorde cărții de știință și tehnică în școli. Pentru

realizarea acestui lucru o grijă deosebită trebuie să existe față de bibliotecile școlare a căror activitate trebuie să fie extinsă. Acestea vor trebui să dirijeze interesul copiilor în direcția unor astfel de lecturi, iar atunci când cerințele micilor cititori vor întrece posibilitățile lor, să fie îndrumați spre bibliotecile raionale cu care trebuie să se păstreze o strinsă legătură.

Cu rezultatele obținute pînă acum de secțiile pentru copii și cu formele noi pe care le va îmbrăca de acum înainte munca lor, fără îndoială că se va ajunge în curînd la o activitate de masă cu rezultate din cele mai bune pentru educația tinereilor generații.

MAGDALENA SCHWARTZ
responsabila secției de copii la
biblioteca regională Oradea

CÎTEVA FORME DE POPULARIZARE A CĂRȚII PENTRU MICII CITITORI

Sînt incredințată că toți cei care ne ocupăm de copii și le cunoaștem viața lăuntrică, știm ce rol important joacă în dezvoltarea gustului lor de citit, introducerea unor noi forme de popularizare a cărții.

De nenumărate ori am constatat că și copiii mai mari — fără să mai vorbesc de cei mici — iau în mîna cu mai multă plăcere acele cărți ale căror coperte sînt frumos ilustrate. Conținutul cărții le rămîne mai ușor în memorie dacă privesc și ilustrațiile basmelor respective în loc ca ele să fie numai citite.

Cu ocazia sărbătorii Zilei internaționale a copilului din anul trecut, sala de lectură a bibliotecii noastre a fost împodobită cu picturi pe sticlă, reprezentînd scene din diferite basme. Din acel moment o mare

¹⁾ Ptașevskaia, A. și Prohorova T.: „Cartea tehnică pentru copii” în: Căluza bibliotecarului 1957, nr. 3 p. 32—33.

Prezentarea povestirii „Prima vînătoare”

parte a micilor cititori au venit să ceară cărțile care fuseseră reprezentate prin picturi. Intre acestea a fost și *Nică fără frică* de Nina Casian, care acum circulă foarte mult printre copiii noștri. Văzînd acest lucru, ne-am hotărît să dăm mai multă atenție popularizării cărții prin prezentare de imagini, trecînd chiar la prezentarea de scene vii. Dramatizarea unei cărți a fost o formă folosită mai de mult în bibliotecă noastră. De data aceasta însă, am introdus prezentarea pe scenă a mai multor cărți. Eroiile cărților sînt astfel aduși în fața spectatorilor și puși, fie să povestească un fragment din acțiunea lor, fie să interpreteze acest fragment cu mijloace teatrale.

Problema procurării costumelor am rezolvat-o prin ajutorul primit din partea Casei regionale de creație. În special foar-

te reușite au fost costumele care reprezentau animale. Astfel, la prezentarea cărții *Prima vânătoare* de Bianki, după ce am arătat micilor cititori cartea, anunțând numele autorului și titlul, s-a deschis cortina și pe scenă au apărut unii dintre micii noștri actori care interpretau rolurile eroilor cărții: cîinele, floarea, fluturele, etc.

Un mare succes a avut prezentarea cărții *Centrul înaintaș* cînd pe scenă au defilat o echipă de jucători de fotbal.

Același succes l-au avut prezentarea cărții *Mica școlăriță* de Schwartz, povestea *Ursul picălit de vulpe* de Creangă și *Floarea de piatră* de Bajov etc.

Ca să evităm pauzele între tablouri au fost expuse și texte scurte de legătură pentru a trezi astfel și mai mult interesul copiilor. În felul acesta au fost prezentate 15 cărți.

Aceste prezentări dramatizate cer o strînsă colaborare cu unele instituții, ca de pildă, Casa regională de creație, Casa pionierilor, Teatrul de Stat etc., pentru obținerea costumelor necesare. Programul trebuie să aibă continuitate, pauzele între numere să nu fie lungi. La alegerea „actorilor” pentru interpretarea rolurilor cărților prezentate, am ales acei copii, care au arătat aptitudini de buni povestitori, pe cei mai buni cititori și pe cei mai activi mem-

bri din colectivul voluntar al bibliotecii noastre. Este de preferat ca un copil să interpreteze un singur rol, întrucît în timpul prezentării cărții se pierde mult timp cu machiajul și cu costumarea interpretilor. În timpul pregătirii ne-a preocupat problema înlocuirii copiilor în cazuri de forță majoră, îngrijindu-ne ca fiecare rol să fie dublat. Am ales roluri scurte și interesante ca cei mici să poată învăța ușor și fără dificultate. Repetițiile s-au făcut cu fiecare echipă separat, străduindu-ne ca micii actori să priceapă cit mai bine textul interpretat. A fost foarte important ca ultima repetiție să aibă loc în costume, pentru ca interpretii să se obișnuiască cu ele.

Cărțile astfel prezentate au rămas vii în memoria copiilor și zi de zi am putut observa cum crește numărul cărților citite din cele prezentate pe scenă. Putem afirma că deși pregătirea și organizarea prezentării de cărți prin interpretări scenice cer multe eforturi, rezultatele obținute sînt răsplătite cu prisosință.

Ghicitori literare cu ilustrații scenice

Și la ghicitorile literare am aplicat o formă nouă de prezentare. În trecut, aceste ghicitori le-am organizat numai pentru copiii mai mari, de la clasa a IV-a în sus,

Tablou din povestirea „Mărunțica”

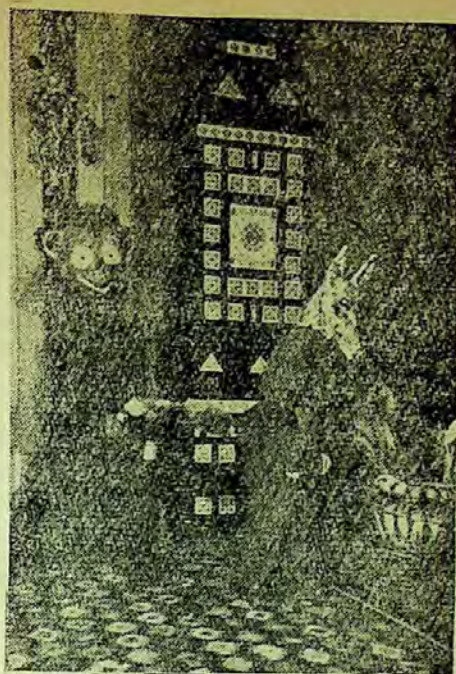
citind, de obicei, fragmente din basme sau din poezii, urmînd ca participanții să ghicească de unde au fost scoase. Micii noștri-cititori (din clasele II—IV) ne-au cerut să organizăm și pentru ei asemenea ghicitori. În luna octombrie a anului trecut am hotărît să organizăm ghicitori literare, dar nu prin citirea simplă de fragmente, ci prin inscenarea unor fragmente sau prezentări de figuri vii de basme, însoțite uneori de scurte texte explicative.

Iată cum a decurs această acțiune. De exemplu *Scufița Roșie* de Ch. Perrault a avut un scurt dialog cu lupul; *Mărunțica* de Andersen a schimbat cîteva cuvinte cu broasca; mama vitregă din *Albă ca zăpada* s-a adresat oglinzii întrebînd-o dacă dînsa este cea mai frumoasă din lume... și așa mai departe. Au fost multe personaje de basm care n-au rostit măcar un cuvînt și au fost imediat recunoscute de copii. De pildă *Cenușăreasa* de Frații Grimm care a apărut cu porumbelul în mînă, sau Gulliver, eroul principal din basmul *Gulliver în țara piticilor*, care prin figura uriașă și costumația lui a stîrnit bucuria copiilor.

Ei au trebuit să ghicească numele autorilor, titlul poveștilor și numele eroilor. Unii pedagogi au susținut că pretenția noastră ca micii școlari să cunoască autorii depășește posibilitățile lor. Dar din răspunsurile primite s-a văzut că mulți copii cunoșteau și autorii. Sînt cunoscute mai cu seamă numele lui Creangă, Grimm și Andersen. Pe de altă parte, am constatat cu satisfacție că acei copii care au participat la ghicitorile literare și n-au reușit să ghicească numele autorilor, venind la bibliotecă s-au interesat în primul rînd de cărțile acestor scriitori. Mai mult, la împrumutarea cărților sînt foarte atenți la autori și unii au început să ceară cărțile anumitor autori, fapt pe care îl înregistram ca un rezultat al acțiunii noastre.

Carnavalul din lumea basmelor

Anul trecut la consfătuirea bibliotecarilor de la secția de copii organizată la Arad, stînd de vorbă cu tovarășul conf. univ. Ilie Stanciu, el a sugerat ideea unui carnaval din lumea basmelor. Pornind de la această sugestie ne-am hotărît să organizăm o astfel de acțiune la prima ocazie ce se va ivi. Un prilej minunat a fost serbarea pomului de iarnă organizat de Casa pionierilor cu al cărui colectiv aveam de mult o legătură strînsă. Am mobilizat de asemenea și pe unii părinți și pedagogi, pentru pregătirea cît mai bună a acestui eveniment. Drept de participare au avut cei mai buni cititori și pionieri cărora li s-au înminat invitații speciale pentru carnaval.

Scenă din povestea „Ursul picilit de vulpe”

Cu ajutorul Teatrului de Stat și a Casei regionale de creație populară am procurat multe costume adecvate, iar altele au fost pregătite de către părinții copiilor.

Carnavalul a fost organizat în sala de festivități a unei școli, unde au participat peste 200 invitați, el fiind precedat de o reprezentare dată de echipa artistică a Casei pionierilor, după care moș Gerilă a împărțit darurile sale. „Comisia de premiere” a fost compusă din profesori de literatură, instructori de pionieri și responsabilă bibliotecii de copii de la biblioteca regională.

Unul cite unul eroii basmelor au defilat pe scenă în aclamația publicului, care a manifestat astfel pentru cele mai reușite costume.

Premiul I a fost decernat fetiței care reprezenta „tabla școlară” din povestea *Mica școlăriță* de Schwartz. Premianta purta o rochie lungă neagră, pe care liniile obișnuite ale tablei au fost brodate cu fir roșu, iar textul scris cu fir alb.

Celelalte premii au fost date unor copii care purtau cele mai caracteristice costume ale unor eroi din diferite povești bine cunoscute de micii noștri cititori.

Date fiind rezultatele dobîndite cu aceste acțiuni, ne-am propus să le studiem mai bine și să le folosim pe scară mai mare în munca noastră cu copii.

DESPRE PROBLEMELE BIBLIOGRAFIEI PENTRU STUDIUL REGIUNII

GEORGE BAICULESCU

Sarcinile bibliografice ale bibliotecilor regionale sînt complexe; ele constituie munca de rîspundere a acestor biblioteci. Astfel, secția bibliografică este datoare să organizeze, prin diferite manifestări și acțiuni, în majoritatea lor cunoscute și discutate în revista *Căluza bibliotecarului*, propaganda cărții în mijlocul cititorilor și să deservescă pe toate căile necesitățile multilaterale ale construcției socialiste din regiunea respectivă.

Pînă mai anii trecuți munca bibliografică a bibliotecilor regionale avea un caracter întâmplător. Astăzi putem spune că, prin înființarea secțiilor metodice și bibliografice și prin încredințarea conducerii lor unor persoane din ce în ce mai bine pregătite, în bibliotecile noastre regionale a început să se cristalizeze un sistem de muncă bibliografică, ce a dus la numeroase experiențe pozitive.

Din discuțiile care s-au purtat în anul trecut în *Căluza bibliotecarului* rezulta că activitatea bibliografică a bibliotecilor regionale, ca să corespundă menirii ei, mai are nevoie de o serioasă îndrumare teoretică. Este bine că se împărtășesc prin discuții, experiențele bibliografice ale bibliotecilor regionale; acest schimb de experiență este și poate fi folositor totdeauna. Dar sîntem și noi de părerea acelor care cred că a sosit timpul să pretindă un manual de îndrumare, metodic, cu modele și exemple concrete, elaborat de un colectiv de bibliografi în timp de un an pe baza unui material documentar cules atît din cărți cit și de pe teren. Problema fiind, cum am spus, complexă și de proporții largi, nu va putea fi rezolvată numai pe calea unor articole în *Căluza bibliotecarului*. Această rezolvare cade de drept în sarcina Bibliotecii Centrale de Stat, în al cărui bogat plan de lucrări și tipărituri n-am văzut, dacă mi-aduc bine aminte, înscrisă o asemenea lucrare, atît de necesară și atît de așteptată.

În activitatea bibliotecilor regionale din țara noastră începe să se facă simțită necesitatea unei alte forme de muncă bibliografică, aceea care are drept scop studiul istorico-geografic al regiunilor. Bibliografilor de la bibliotecile regionale nu le este străină această nouă acțiune bibliografică, unii chiar o practică pe baza materialelor ce le au, dar teoretic și metodic ea n-a fost încă cercetată și nu s-au stabilit reguli, măcar provizorii, ca în bibliografia generală și de recomandare. Despre această problemă importantă și actuală voim să spunem cîteva cuvinte în articolul de față.

Bibliografia privitoare la studiul istorico-geografic al regiunii cuprinde publicațiile consacrate mediului geografic, resurselor locale, dezvoltării social-economice și culturale a unui anumit teritoriu (regiune, raion, oraș sau oricare alt centru populat) indiferent de locul lor de apariție. Ea nu cuprinde publicațiile „locale” sau „regionale”, adică publicațiile tipărite în regiune, decît numai dacă, prin conținutul lor, ele se referă la probleme ale localității sau regiunii respective. Se înțelege că ar fi foarte bine dacă, paralel cu evidența publicațiilor despre regiune, bibliotecile ar putea să strîngă într-un fond separat produsele locale (din regiune) ale tiparului. Preocuparea bibliotecilor regionale de a constitui fondul local de tipărituri și de a-l organiza într-un fișier alfabetic, ar înlesni foarte mult organizarea bibliografiei naționale retrospective romînești.

Bibliografierea sistematică a materialelor privitoare la istoria și geografia regiunii oferă organelor de conducere, științifice, de producție sau administrative, locale sau centrale, posibilitatea de a se documenta cît mai complet asupra climatei, solului și resurselor naturale ale unei regiuni și de a trece cît mai repede la rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea forțelor de producție ale regiunii și a economiei. Bi-

biografia studiului regiunii ține în evidență și popularizează experiența fruntașilor inovatori din toate ramurile de activitate ale regiunii, stimulând spiritul de activitate creatoare a oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor care decurg din hotărârile partidului și guvernului. Istoria regiunii și luptele din trecut pentru eliberarea poporului de sub jugul cotoptorilor străini sau de sub exploatarea feudală dinăuntru, pot fi studiate cu ajutorul bibliografiei asupra regiunii, care s-a îngrijit să adune și să țină evidența mărturiilor din trecut (acte, documente, broșuri, gazete), în scopul cercetării lor științifice și a stabilirii condițiilor sociale grele în care a trăit poporul nostru. Manifestările culturale și artistice ale trecutului regiunii (artă țărănească, poezie populară, înjghebări de instituții (de pildă teatru) pentru răspîndirea ideilor înaintate, cărțile de literatură inspirate din regiune, trebuie să figureze în bibliografia despre regiune. În sfîrșit, din bibliografie nu trebuie să lipsească materialele bibliografice și bio-bibliografice care să pună în lumină pe oamenii de seamă din regiune care s-au evidențiat în trecut prin activitatea lor închinată poporului — activiști pe tărîm social, savanți, inventatori, eroi naționali, scriitori, oameni de artă — pe care poporul azi îi comemorează, cărora li se reeditează operele, iar scriitorii le descriu viața și activitatea lor de pioneri ai culturii rominești. Interesul pentru istoria țării și cultura poporului român, pentru istoria științei, tehnicii și artei patriei noastre, n-a fost niciodată, în trecut, mai dezvoltat ca acum și el este cauza apariției multor opere închinatelor acestor mari figuri ale trecutului. Bibliografia studiului regiunii este astfel un mijloc de educare, în special a tineretului, în spiritul dragostei de patrie, de locul natal. Dotată cu un astfel de aparat de documentare asupra regiunii, biblioteca regională poate colabora cu muzeul regional la rezolvarea tuturor problemelor privind trecutul social-politic, economic și cultural al regiunii.

Bineînțeles, că sarcinile și problemele la care se pot obține răspunsuri din partea bibliografiei despre regiune sînt mult mai numeroase decît acelea pe care le-am schițat și nici nu le putem bănuî în totalitatea și varietatea lor. Este deci evident că bibliotecile regionale, care-și pot întocmi o bibliografie asupra regiunii, își îmbogățesc în mare măsură munca de informare și îndrumare bibliografică.

Intocmirea bibliografiei despre regiune se face după regulile alcătuirii fișierelor bibliografice. Prin urmare, ea va cuprinde atât cărți cît și articole din periodice, pre-

cum și materiale care nu se află în biblioteca regională respectivă, dar care se pot cere eventual pe calea împrumutului interbibliotecar. Se recomandă întrebuițarea fișei bibliografice (15×11 cm), fiind necesar ca articolele și cărțile să poată fi adnotate, spre a lămurii orientarea ideologică a lucrării, indicîndu-se și în ce măsură poate fi folosită. Cărțile privitoare la regiune se culeg din catalogul bibliotecii regionale respective, din cataloagele bibliotecilor raionale din acea regiune, din cataloagele bibliotecilor regionale învecinate și dintr-una sau două din marile biblioteci centrale, în care se știe că depozitul legal a funcționat în mai bune condițiuni. Bineînțeles că toate fișele pentru cărțile aflate în alte biblioteci, vor purta numele bibliotecii în care au fost găsite și cota sub care se păstrează cartea în acea bibliotecă. Multe cărți descoperite în aceste biblioteci se vor putea obține, desigur, pe cale de schimb.

Pentru culegerea de articole din periodice, care se referă la regiune, se vor cerceta mai întîi periodicele apărute în regiune; din reviste se va scoate tot materialul privitor la regiune, iar din gazetele mai vechi numai acela care este semnificativ și care poate lămuri o problemă socială, de muncă, revolte țărănești, greve, conflicte între muncitori și patroni etc. Din presa locală apărută după 23 August 1944 se vor reține articolele mai importante, cu conținut istoric, economic, statistic, inventive și inovațiile în muncă, frunțaș etc. Nu se va reține materialul cu caracter de informație mărunță.

Se vor cerceta apoi revistele și ziarele apărute în regiunile învecinate, dat fiind că împărțirile administrative ale teritoriului țării n-au avut totdeauna aceleași granițe, și raioane care azi se află într-o regiune, ieri făceau parte ca județe dintr-o altă regiune sau ținut.

În sfîrșit, e necesar să se cerceteze revistele centrale pe specialități (în care au apărut articolele despre geologie, flora, fauna, istoria, economia etc. unei regiuni), precum și o parte din presa zilnică centrală, care se va stabili că a dat în timpul apariției ei o atenție deosebită problemelor privitoare la regiune.

Alegerea articolelor care se vor bibliografia cere un sprit critic deosebit, spre a nu încărcă fișierul bibliografic cu o masă de material, din care cea mai mare parte se va dovedi de la început inutilă și care ar îngreua peste măsură consultarea fișierului. Materialele curente se pot culege direct din publicații sau după buletinele bibliografice editate de Biblioteca Centrală de Stat.

La așezarea materialelor în fișierul bibliografic pentru studiul geografico-istoric al regiunii e bine să avem în vedere o schemă potrivită cu natura materialului și cu scopul principal al fișierului. Întreg materialul se va putea împărți astfel în două clase: cea dintâi va cuprinde materiale din disciplinele geografice, geologice și celelalte științe ale naturii, cu diviziuni și subdiviziuni în care va predomina clasificarea geografică, iar cea de-a doua clasă va cuprinde disciplinele istorico-sociale, în care se vor folosi criteriile de clasificare geografică și cronologică, pe perioade istorice. Fișele pentru personalitățile din regiune vor figura la disciplina în care acestea au activat, dar se va întocmi la sfârșitul fișierului și un index general alfabetic. E de recomandat ca, la fiecare disciplină, materialul să fie astfel despărțit: 1. cărțile dinainte de 23 August 1944; 2. cărțile apărute după această dată.

Pe baza materialelor adunate în fișierul bibliografic despre regiune, bibliotecile regionale pot organiza o muncă temeinică de popularizare a publicațiilor pe calea cunoscută a indexurilor și bibliografiilor de recomandare. Indexurile vor putea îmbrățișa teme mai mari, înregistrând mai multe publicații — 100, 150, 200 titluri adnotate — iar listele bibliografice de recomandare teme restrinse la cel mult 60—80 titluri, uneori chiar mai puțin. În prima categorie se încadrează mai cu seamă indexurile pe teme geografico-naturale și istorico-culturale, care trebuie să îmbrățișeze mai multe materiale din trecut și care apar mai rar, pe când bibliografiile care se referă la forțele de producție, la realizările însemnate din industrie și agricultură din ultimii ani trebuie să apară mai des, în broșuri mai mici, mereu reinnoite pe baza materialului recent.

O altă formă importantă pentru popularizarea publicațiilor din bibliografia despre regiune este organizarea, cu ajutorul specialiștilor din regiune, a unor cicluri de conferințe, pe teme actuale sau istorice, scoțându-se în evidență publicațiile care contribuie la înțelegerea unor întâmplări din trecut sau la dezvoltarea unei teme actuale.

Toate comemorările hotărâte de partid și guvern pentru evocarea unor eroi ai luptelor de independență și de dreptate socială din trecut (anul acesta sărbătorim 500 ani de la suirea pe tron a lui Ștefan cel Mare, comemorăm 50 de ani de la răscoala țărănilor din 1907 etc.), a unor oameni de știință și de cultură cu idei înaintate și patrioți luminați, toate aceste evenimente trebuiesc sprijinite din partea bibliotecarilor din regiunile în care aceștia au trăit și activat, cu indexuri bibliogra-

fice care să contribuie la popularizarea în mase a operei lor și la înțelegerea activității lor. De asemenea hotărârile guvernului și partidului în legătură cu sarcinile planului de producție regională, trebuie sprijinite cu indexuri bibliografice, potrivit naturii și resurselor regiunii, ca să stimuleze în rindurile oamenilor muncii sentimentul de mândrie pentru bogățiile regiunii și dragostea pentru locul natal. La aceasta contribuie și popularizarea, prin indexuri bibliografice, a cărților de literatură compuse de scriitorii locali și inspirate din istoria și viața actuală a regiunii.

Temele istorice ale indexurilor se găsesc cu ușurință dacă bibliotecile regionale își întocmesc, cu ajutorul specialiștilor, calendarul datelor mai importante din viața regiunii; cele din domeniul geografico-natural și al producției pot fi cerute sau se impun de obicei din necesitățile aplicării planului de producție în domeniile respective. Se înțelege că selectarea materialelor pentru indexurile regionale se face ținând seama de valoarea lor politică, istorică și științifică.

Întocmirea fișierului pentru bibliografia istorico-geografică a regiunii nu este o muncă ușoară. Ea presupune mai întâi un studiu prealabil de cercetare a regiunii ca zonă geografică, a fluctuațiilor istorice a granițelor ei administrative și a caracteristicilor ei principale. Anoi se pornește la munca de adăncire, de selecție a materialelor care trebuie să fie incluse în fișier. În legătură cu anumite preuțări de pornire la această acțiune trebuie să precizăm că s-au făcut și în trecut încercări de bibliografie regională, câteva sub formă de indexuri bibliografice, cele mai multe sub formă de contribuții risipite în revistele cu caracter regional. Ele trebuie avute în vedere și studiate cu deamănuntul de bibliotecile regionale. Astfel, în 1936 s-a publicat de către Ioachim Crăciun o *Bibliografie a Transilvaniei românești, 1916—1936*; S. Greavu-Dunăre a publicat în 1928 *Bibliografia Dobrogei*, 425 f. e. n. — 1928 o *Bibliografie a Banatului* se află în *Analele Banatului* (1929) lucrată de Vecențiu Bugariu. Alte publicații periodice cu caracter istoric-regional, ca *Arhivele Olteniei*, Craiova; *Analele Brăilei*, Brăila; *Milcovia*, Focșani; *Arhiva Someșand*, Năsăud; *Țara Birsei*, Brașov; *Societatea de miște*, Cluj; *Analele Dobrogei*, Constanța, 1920—1938; *Transilvania*, Sibiu, și altele, au publicat numeroase studii și contribuții la studiul regiunii, astfel că ele pot folosi la început ca o bună orientare în munca nouă pe care o au de îndeplinit bibliotecile noastre regionale. Nu trebuiesc uitate nici bibliografiile publicate în revis-

tele generale de istorie (*Revista istorică*, 1915—1946; *Revista istorică română*, 1931—1947 și *Anuarul Institutului de istorie națională din Cluj*, 1921—1945, în care se găsesc semnalate studii și materiale interesând studiul regiunilor, apărute în diferite publicații din țară. Revistele de folclor și etnografie prin însăși natura lor, cuprind în genere material privitor la regiunile țării. Alte publicații foarte importante pentru studiul regiunii sînt monografiile de localități, de județe și de alte centre populate, care dau material istoric, etnografic și statistic prelucrat și care pot fi de mare folos pentru bibliograful de la biblioteca regională. Iată o seamă de materiale care-l pot pune de la început pe bibliograf pe drumul cel bun. Munca este într-adevăr grea, dar frumoasă prin rezultatele sale. Succesul ei atîrnă de o bună organizare și de obținerea concursului specialiștilor locali (profesori, tehnicieni, medici) care

pot fi antrenati la început la cercetarea și selectarea materialelor aparținînd anumitor discipline, apoi la sistematizarea lor în fișier, dar mai ales la alegerea și adnotarea materialului pentru indexurile care se vor întocmi și publica.

Desigur că n-am putut înbrățișa în acest scurt articol toate problemele, în special cele de metodă, pe care le ridică bibliografia studiului regiunii și nici sublinia prin exemple concrete necesitatea și importanța acestei activități.

În afara articolelor la care ne-am referit, apărute în *Căluza bibliotecarului*, revistele străine de specialitate, în special cele sovietice și cele din țările de democrație populară dezbăt frecvent problemele bibliografiei regionale. Consultarea revistelor *Sovetskia bibliografiia*, *Bibliotekar*, *Der Bibliothekar* etc. vor fi în acest sens, de un deosebit folos, bibliografilor din bibliotecile noastre regionale.

De la înființarea ei, secția muzicală a bibliotecii regionale Ploești desfășoară o frumoasă activitate. Printre ultimele acțiuni organizate se numără și ciclul de prezentări Ludwig van Beethoven organizate în cursul lunii martie cu concursul Comitetului regional de luptă pentru pace și Consiliul regional ARLUS. Ciclul a cuprins un număr de patru manifestări care s-au ținut la sediul bibliotecii regionale în fiecare vineri (1, 8, 15 și 22 martie) la orele 19. Cele patru manifestări muzicale. *Prezentare portret: Beethoven; Genul concertului în creația lui Beethoven, Sonatele și simfoniile lui Beethoven, Valoarea universală a operei lui Beethoven*, însoțite fiecare de ilustrații muzicale din nemuritoarele opere ale marelui compozitor, s-au bucurat de un succes deosebit în rîndurile iubitorilor de muzică din orașul Ploești. Sala de festivități s-a dovedit de fiecare dată neîncăpătoare față de marele număr al celor ce doreau să participe la aceste manifestări.

Pentru viitor secția muzicală a bibliotecii regionale Ploești își propune organizarea unor cicluri de audiții muzicale pe teme: *Muzica și viața, Romanticismul în muzică*, ș.a. De asemenea, la fiecare două săptămîni vor fi organizate audiții muzicale la cerere.

Dar secția muzicală a bibliotecii regionale din Ploești nu își limitează activitatea numai în cadrul bibliotecii. La cererea diferitelor instituții din oraș (Școala de cadre C.C.S., Școala populară de artă ș.a.) se împrumută discuri pentru organizarea unor audiții muzicale. Totodată biblioteca regională a organizat audiții și în cadrul bibliotecii raionale ca de pildă la Buzău și Vălenii de Munte.

O INIȚATIVĂ LĂUDABILĂ

VICTORIA CIMPOCA-CURCANEANU
bibliotecar șef

Biblioteca centrală universitară București

Din 1955, Biblioteca Academiei R.P.R. publică o foarte interesantă colecție intitulată *Seria de bio-bibliografii*, și din care au apărut pînă acum 9 studii.

Schema fiecărei lucrări este alcătuită dintr-o succintă prezentare cronologică, un studiu introductiv scris de un specialist din domeniul de activitate al personalității bibliografiate, după care urmează bibliografia operelor sale prezentată în mod cronologic și apoi bibliografia publicațiilor și materialelor asupra vieții și activității celui studiat. Partea aceasta de bibliografie este o operă specială a secției de bibliografie a Bibliotecii Academiei R.P.R.

În afară de aceste elemente, fiecare număr cuprinde portretul persoanei studiate, iar unele (de exemplu bio-biografia nr. 1, 5 și 6) aduc desene și ilustrații în legătură cu activitatea biografiatului.

Și ca prezentare grafică, colecția are un aspect uniform, bine precizat: pe coperta încadrată de un chenar simplu liniar se găsește tipărit sus antetitul (Biblioteca Academiei R.P.R. *Seria de bio-bibliografii*) în mijloc este imprimat cu caractere mult mai mari și mai groase numele biografiatului, sub care, între paranteze rotunde, sînt trecuți anul de naștere și cel al decesului. În partea de jos, este notată editura. Pagina de titlu reproduce aceleași date și în plus și anul apariției.

Pe verso-ul paginii de titlu, este indicat autorul studiului introductiv și specificația că bibliografia a fost întocmită de Secția bibliografică a Bibliotecii Academiei R.P.R.

Începînd cu numărul 7 al colecției, s-au mai adăugat cîteva elemente bine venite; astfel, sub numele colecției este trecut numărul de ordine al bio-bibliografiei în cadrul seriei, iar pe ultima copertă este ti-

părită lista studiilor apărute în această colecție.

Primul număr se ocupă de Aurel Vlaicu, unul din pionierii constructorilor-aviatori din întreaga lume. Studiul introductiv de la pagina 12-40 este scris de acad. E. Căpățoi. După bibliografia operelor lui Vlaicu, este demnă de reamintit minuziozitatea și sistematizarea prezentării materialului bibliografic foarte bogat, asupra lui Vlaicu: 1) Articole asupra aparatelor construite de Vlaicu; 2) Articole și reportaje asupra zborurilor lui Vlaicu; 3) Evocări și amintiri asupra lui Vlaicu; 4) Material iconografic despre Vlaicu.

Al doilea număr, cel mai mare din serie (69 pagini), este consacrat lui Gheorghe Țițeica, care după cum arată profesorul Gh. Vranceanu, autorul studiului introductiv, este considerat unul din precursorii geometriei diferențiate.

Este de subliniat în acest număr ideea foarte potrivită pe care a avut-o secția bibliografică a Academiei R.P.R. de a întocmi și un indice alfabetic al lucrărilor matematice, foarte numeroase, ale lui Țițeica.

Numărul 3 din serie prezintă pe David Emmanuel, caracterizat astfel în studiul introductiv scris de acad. S. Stoilov: „David Emmanuel a creat în această țară premisele indispensabile pentru dezvoltarea științelor matematice, teoretice, ca și aplicate; el a pus temelii școlii noastre matematice așezînd pe baze solide și viguroase gîndirea științifică și activitatea cercetătoare”.

Al patrulea număr este închinat lui Traian Lalescu, pe care autorul studiului introductiv, conf. A. Halany, îl apreciază ca pe un „matematician deosebit de talentat, preocupat mereu de ridicarea activității ma-

tematice românești". Traian Lalescu este întemeietorul „Revistei Matematice” din Timișoara (1921).

Al cincilea număr studiază pe marele naturalist prof. Emil G. Racoviță. Autorul introducerii, acad. St. M. Milcu analizează importante realizări ale lui Racoviță în domeniul științelor naturale pe plan internațional și pe plan național, în special în domeniul biospeologiei și subliniază convingerile lui progresiste și socialiste.

Numărul șase evocă pe inginerul constructor Anghel Saligny, constructorul podului de la Cernavodă. În studiul introductiv, acad. N. Profiri arată că, datorită a două inovații de construcție ale lui Saligny, podul de la Cernavodă, la data construcției lui (1895), a fost cel mai mare pod din Europa continentală și al treilea pod ca mărime din lume.

Numărul șapte prezintă pe marele botanist Dimitrie Brandza, ctitorul primului Institut Botanic și al Grădinii Botanice de la Cotroceni. Cea mai mare parte a lucrării (30 pagini) conține studiul introductiv semnat de conf. dr. Traian I. Ștefureac, care indică apoi și lucrările pe care le-a consultat pentru alcătuirea introducerii.

Numărul opt studiază pe prof. Emanuel Bacaloglu, matematician și fizician. Și în acest număr, studiul introductiv al conf. Fl. Cîmpan ocupă cea mai mare parte a lucrării (20 pagini) și prezintă bibliografia lucrărilor consultate pentru alcătuirea lui.

Numărul nouă este consacrat savantului naturalist Dimitrie Voinov. În studiul introductiv pe care-l face prof. V. Gh. Radu, membru corespondent al Academiei R.P.R., se analizează gândirea progresistă a lui Dimitrie Voinov, care s-a situat pe poziția filozofiei marxiste în știință.

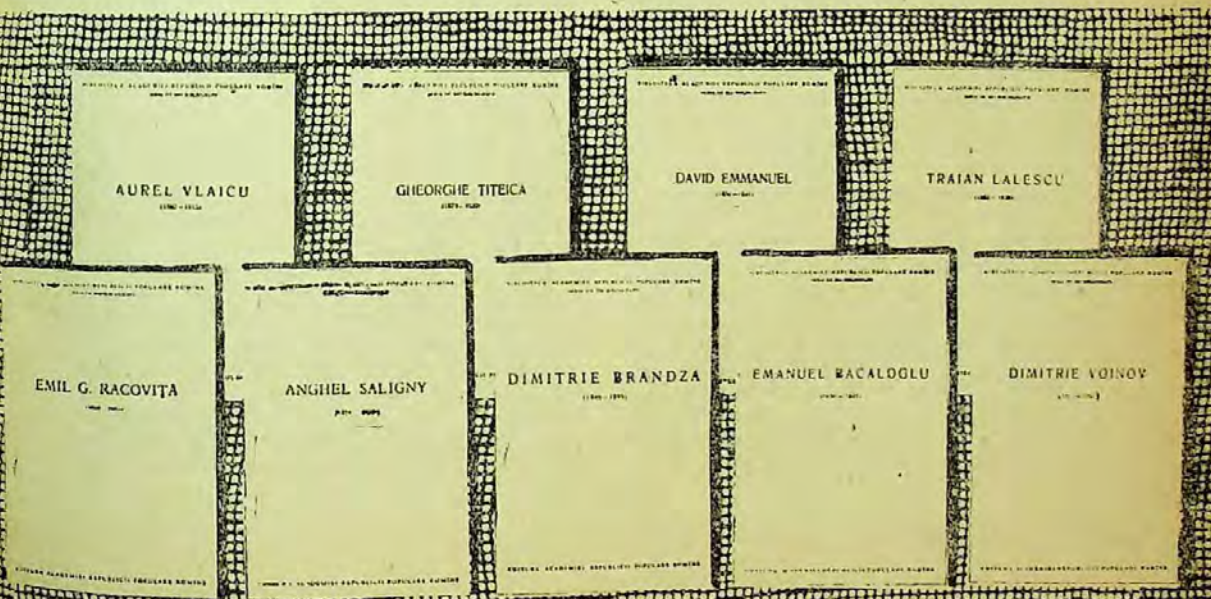
După cum se poate vedea, Biblioteca Academiei R.P.R. a avut fericita idee să im-

bine în această colecție studiul cercetătorului specialist, om de știință, cu munca bibliografului pentru prezentarea figurilor proeminente ale științei și culturii românești din trecut.

În ceea ce privește întocmirea bibliografiei lucrărilor referitoare la viața și activitatea celor studiați, este de observat că în numerele 7 și 8, consacrate respectiv lui Dimitrie Brandza și Emanuel Bacaloglu, autorii studiilor introductive indică lucrările consultate. Totuși unele din aceste lucrări nu sînt menționate în bibliografia scrierilor despre cei doi oameni de știință. De aci s-ar putea trage concluzia că acest capitol al bio-bibliografiilor a fost alcătuit în mod selectiv enumerîndu-se numai lucrările cele mai importante sau cele mai recomandabile. Dacă s-a procedat într-adevăr așa, cred că era bine să se fi intitulat capitolul respectiv de o manieră care să facă vizibil caracterul său selectiv sau de recomandare, fiindcă altfel neconcordanța între bibliografia indicată de autorii studiilor introductive și cea indicată de Biblioteca Academiei R.P.R. dă loc la nedumeriri pentru cititorul neavizat.

Pentru noi bibliotecarii, seria de bio-bibliografii este de un real folos în munca cu cititorii. De multe ori le folosim practic în aranjarea vitrinelor — expoziții și organizarea conferințelor comemorative privind marile figuri ale culturii țării noastre.

Realizarea colecției de bio-bibliografii face cinste Bibliotecii Academiei R.P.R. nu numai pentru seriozitatea acestei munci bibliografice, dar și pentru contribuția însemnată adusă efortului generației noastre de a analiza în spirit critic moștenirea trecutului în scopul valorificării a tot ceea ce s-a produs valabil și progresist în activitatea culturală și științifică a poporului nostru.

BIBLIOTECI REGIONALE

DIN ACTIVITATEA SECȚIEI METODICE A BIBLIOTECII NOASTRE

MARICA S.

șefa secției metodico-bibliografice a
bibliotecii regionale Iași

Legată de problemele concrete ale activității cu cartea în masă, munca de îndrumare metodică a bibliotecii regionale Iași se desfășoară prin forme diferite și anume:

- îndrumări metodice scrise (prin instrucțiuni și scrisori metodice);
- îndrumarea metodică prin deplasări pe teren;
- seminarii, consfătuiri și cursuri de pregătire profesională.

Planul de muncă prevede, de asemenea, școlarizarea bibliotecilor din regiune la cursuri de calificare.

Îndrumările metodice scrise constituie pentru noi un sistem de comunicare periodică, organizată, cu toate unitățile din regiune.

Îndrumările noastre scrise au urmărit transmiterea unor instrucțiuni primite de la Ministerul Culturii, indicațiile secției metodice a bibliotecii regionale pentru popularizarea prin bibliotecă a unor documente importante din viața politică și economică, recomandări pentru organizarea unor sărbătoriri sau comemorări, precum și instrucțiuni pentru organizarea activității bibliotecilor de masă în fiecare perioadă a muncilor agricole, în vederea sprijinirii transformării socialiste a agriculturii. Uneori, însă, aceste îndrumări nu au putut ajunge în diferite puncte ale regiunii, pe de o parte datorită mijloacelor reduse de multiplicare de care dispune biblioteca, iar pe de altă parte din cauza interesului scăzut, manifestat de unii bibliotecari raionali care nu au făcut eforturile necesare.

La începutul anului trecut, pornind de la sarcinile ce decurg din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., pentru activitatea cu cartea s-a întocmit un plan de acțiuni și s-au elaborat instrucțiuni metodice. *Bibliotecile de masă din regiunea Iași în sprijinul transformării socialiste a agriculturii*, prin care s-a arătat rolul bibliotecilor în această importantă problemă și s-au făcut recomandări în privința organizării activității cu cartea în scopul atragerii țărănimii muncitoare pe calea cooperativizării agriculturii și a colectivizării. În lunile de vară s-a urmărit sprijinirea campaniei de recoltare și treierii a păioșelor, dându-se îndrumări concrete pentru organizarea bibliotecilor mobile la arii. Ca urmare, bibliotecile sătești și o parte dintre bibliotecile căminelor culturale care au avut în raza lor arii pentru treieris, au organizat acțiuni corespunzătoare.

Astfel, în raionul Murgeni, s-au organizat 36 biblioteci mobile la arii, care au avut peste 2300 de cititori. Pe lângă planurile de lectură și listele de recomandare cuprinzând materiale adecvate campaniei de vară s-au întocmit următoarele instrucțiuni metodice: *Cartea la locul de muncă în perioada strîngerii recoltelor de vară și Îndrumări metodice pentru organizarea informării cultural-politice*. După apariția Rezoluției din 16—17 iulie 1956, s-au elaborat: *Îndrumări metodice privind activitatea bibliotecilor de masă în sprijinul transformării socialiste a agriculturii, Pe marginea Rezoluției din 16—17 iulie 1956*. Pentru tri-

mestru IV s-a întocmit scrisoarea metodică: *Cum trebuie organizată activitatea bibliotecilor de la sate în lunile de iarnă*. Pe lângă îndrumările ce s-au dat bibliotecilor pe această cale pentru organizarea tehnică a fondului de cărți, organizarea activității de masă și colportajul de cărți, s-au făcut și exemplificări din activitatea desfășurată de unele biblioteci fruntașe pe regiune.

Ținând seama de sărbătorirea unor evenimente importante din istoria patriei noastre sau de evenimente culturale deosebite s-au întocmit îndrumări metodice speciale. Amintim de pildă, planul de lectură: *Pentru cunoașterea literaturii lui 1907 și îndrumările metodice: Cum trebuie să organizeze bibliotecile de masă sărbătorirea a 50 de ani de la marea răscoală țărăneas-că din 1907*. Recomandări speciale s-au făcut bibliotecii raionale Pașcani, unde muncitorii din depoul C.F.R. s-au solidarizat cu țărani răsculați. Recomandarea de a se organiza întâlniri cu supraviețuitoarii răs-coalei a fost pusă în practică de biblio-tecile raionale Pașcani și Hirleu.

Materialele noastre în legătură cu sărbătorirea răscoalei din 1907 nu au fost folosite numai de biblioteci, ci au fost cerute și de secțiile culturale raionale și de căminele culturale care au organizat acțiuni de masă, călăuzindu-se după ele. Au fost solicitate, de asemenea, de școli și de alte instituții dinalara rețelei Ministeru-lui Învățământului și Culturii.

În luna martie, secția metodică-bibliografică a trimis bibliotecilor din regiune îndrumări metodice pentru organizarea sărbătoririi a 500 de ani de la urcarea pe tron a lui Ștefan cel Mare și un plan de lectură: *Figura lui Ștefan cel Mare în literatură*.

Deplasarea pe teren a fost folosită de bibliotecă noastră într-o măsură sporită în anul trecut deși au existat, și există încă, dificultăți materiale de natură să stinje-nească mult această activitate.

Pentru îmbunătățirea muncii de îndrumare metodică pe teren, raioanele din regiune au fost repartizate între metodiștii bibliotecii, urmărindu-se în special sprijinirea raioanelor slabe, în toate problemele muncii cu cartea. În urma sondajelor făcute pe teren s-au stabilit care sînt bibliotecile sătești cu activitate nesatisfăcătoare, făcîndu-se noi deplasări pe timp de cîteva zile pentru a se da un ajutor și la organizarea lor tehnică. Metodiștii bibliotecii regionale au contribuit în felul acesta la organizarea bibliotecilor sătești Dobrovăț, Cîrpiți, Ciurea din raionul Iași; Mic-lești-Vaslui, Șipote și Bivolari-Vlădeni. La

unele dintre bibliotecile sătești înființate în anul 1956 s-au făcut deplasări curînd după înființarea lor dîndu-li-se ajutor practic pentru buna lor organizare.

În deplasările lor pe teren, metodiștii noștri au organizat acțiuni de masă-model, informări cultural-politice, s-au preocupat de organizarea unui colectiv voluntar pe lângă bibliotecă. Procesele-verbale încheiate și notele informative asupra rezultatelor controlului pe teren și asupra măsurilor luate și îndrumărilor date, ne-au fost de un real ajutor în deplasările următoare, deoarece ne-am putut da seama în ce măsură a crescut sau nu în acest răstimp activitatea bibliotecilor respective.

În urma îndrumărilor practice putem spune că s-a remarcat o îmbunătățire în activitatea bibliotecilor raionale și sătești. De pildă, biblioteca sătească Solești-Vaslui a organizat lectura broșurilor indicate în îndrumările metodice scrisorile permise de la regiune, biblioteca raională Huși, în urma îndrumărilor permise, a organizat în comuna Ștănițești, cu ajutorul tehnicianului agronom din comună, o reușită consfătuire asupra broșurii: *Cultura porumbului în câmburi dispuse în patrat*.

În atenția metodiștilor a intrat și buna desfășurare a concursului „Lubiți cartea”. La Huși unul din metodiștii noștri a dat o consultație metodică pentru comisia de pe lângă biblioteca raională: *Cum trebuie purtate discuțiile finale la concursul „Lubiți cartea”*. S-a subliniat în special necesitatea de a se angaja discuții cu grupe cit mai omogene; s-a recomandat evitarea atomosferii didactice, rigide, a discuțiilor și clarificarea confuziilor ivite chiar în timpul discuțiilor.

La consfăturile și la seminariile regionale s-a urmărit îndeosebi prelucrarea cu bibliotecarii raionali a materialelor politice importante și a materialelor privind organizarea muncii în bibliotecă. La seminariile regionale s-au prezentat și lecții metodice pe diferite teme, de pildă: *Biblioteca raională, centru de îndrumare metodică pentru bibliotecile din raion sau Organizarea schimbului de publicații și a împrumutului interbibliotecar*. La seminarii s-au organizat unele acțiuni model: o seară de basme, o seară literară-ghicitoare pentru concursul „Lubiți cartea”.

Foarte utile și bogate în învățăminte sînt analizel planurilor de muncă și a dărilor de seamă, discuțiile ce se fac pe marginea lor cu ocazia seminariilor regionale. Pentru a ajuta pe bibliotecarii raionali la întocmirea unor planuri și rapoarte de activitate, corecte și complete, axate pe probleme actuale, la aceste ședințe de ană-

liză se face lectura celui mai bun plan de muncă și a celei mai bune dări de seamă întocmite de una dintre bibliotecile raionale.

Pentru pregătirea profesională a cadrelor de bibliotecari din regiune s-au organizat cursuri teoretice și practice. În anul 1955 au existat posibilități materiale pentru organizarea unui curs de patru săptămâni la care au participat 26 bibliotecari sătești și 2 bibliotecari raionali. În anul 1956, condițiile fiind diferite s-a organizat practica de bibliotecar pentru serii de 3-6 bibliotecari cu durată de 2 săptămâni. Toți bibliotecarii noi, încadrați la bibliotecile sătești înființate în acest an, și-au prelucrat fondul inițial al bibliotecii la sediul bibliotecii regionale sub directa îndrumare a colectivului nostru.

O îndrumare metodică insuficientă au primit însă bibliotecile căminelor culturale și casele de citit. Îndeobște, la aceste biblioteci există greutăți locale mai mari decât la celelalte biblioteci, atît sub raportul material cit și în privința instabilității cadrelor voluntare. Pe alocuri s-a constatat și lipsa de înțelegere a unor organe locale.

Munca de îndrumare metodică a bibliotecii noastre se desfășoară și pe plan local, în ajutorul bibliotecilor din oraș care ne solicită îndrumarea.

Ajutorul pe care îl putem acorda bibliotecilor cabinetelor tehnice din întreprinderi este calitativ superior, în urma inițierii unuia dintre bibliografiile noastre la cursul organizat de Ministerul Culturii în colaborare cu I.D.T. Au fost îndrumate și ajutate practic bibliotecile cabinetelor tehnice și cele sindicale de la fabricile textile „Teșatura” și „Victoria” și de la Atelie-

rele C.F.R. Pe baza sugestiilor primite de la bibliotecarii și responsabili cabinetelor tehnice secția bibliografico-metodică întocmește materiale bibliografice pe teme tehnice și organizează prezentări de cărți tehnice.

În munca noastră am utilizat în chip rodnic materialele metodice trimise de Ministerul Culturii. Părerea noastră este că aceste materiale vin însă destul de rar, două, trei pe an; ele sînt cu adevărat prețioase atunci cînd cuprind ceva mai mult decît simpla atragere a atenției asupra faptului că bibliotecile trebuie să organizeze sărbătorirea cutărui eveniment, sau că trebuie să-și intensifice acțiunea de îndrumare în una sau alta dintre campaniile agricole. Așteptăm ajutor și îndrumări asupra modului cum trebuie organizate unele acțiuni; aceste îndrumări ar constitui puncte de sprijin mai eficace și mai concrete în activitatea noastră metodică.

Vom căuta să îmbunătățim tot mai mult sistemul de organizare a îndrumării metodice, păstrînd tot ceea ce practica ne-a dovedit a fi bun și generator de rezultate pozitive: repartizarea răspunderii îndrumării metodice între metodiștii noștri, aplicarea sistemului de analiză a planurilor și rapoartelor de activitate cu ocazia sesiunilor regionale. Pentru a încetățeni în bibliotecile noastre un mai accentuat spirit de răspundere în muncă, ne vom strădui în măsura în care ne vor permite condițiile materiale, să vizităm cîte două centre raionale la fiecare sfîrșit de trimestru, pentru a controla mai îndeaproape activitatea depusă în acest interval, pentru ca pînă la sfîrșitul anului să realizăm o verificare a tuturor raioanelor regiunii.

Biblioteca regională din Bacău primește un ajutor permanent și susținut din partea ziarului local „Steagul Roșu”, care publică cu regularitate articole legate de problemele muncii cu cartea în bibliotecile din regiune.

În ultimele luni au apărut peste 10 asemenea materiale printre care enumerăm: *Să aprovizionăm judicios bibliotecile; Nerestituirea cărților de către cititori contribuie la diminuarea fondului de cărți; Cu privire la concursul „Iubiți cartea”; Un concurs pentru tinerii iubitori de literatură, etc.*

Ziarul publică și liste de recomandare întocmite de biblioteca regională pe diferite teme, cu prilejul unor aniversări.

BIBLIOTECI RAIONALE *și de la SATE*

Circulația fondului de cărți la o bibliotecă raională

O categorie importantă a bibliotecilor de masă sînt bibliotecile raionale. Pe lîngă sarcina ce o au de a deservi cu cărți populația din orașul de reședință, ele trebuie să acorde ajutor și sprijin tuturor bibliotecilor din cuprinsul raionului, în ceea ce privește răspîndirea cărților și atragerea de noi cititori.

Statisticile recente arată că, în prezent fondul mediu de cărți al unei biblioteci raionale este de 16.000 volume, la care se adaugă numeroasele ziare și reviste, la care sînt abonate anual.

Important este însă nu atît numărul mare de cărți de care dispun bibliotecile raionale, ci felul cum sînt ele valorificate, care este circulația reală a fiecărei categorii de cărți, în fine, dacă prin componența lor, fondurile existente corespund profilului și sarcinilor politice și economice ale raionului respectiv.

În articolul de față ne propunem să analizăm circulația fondului de cărți al

bibliotecii raionale din Piatra Neamț, regiunea Bacău, privit sub raportul sarcinilor și specificului local. Pentru această analiză s-au folosit cifrele din registrele de evidență ale bibliotecii pe anii 1956 și 1957.

Fondul de cărți al bibliotecii raionale din Piatra Neamț cuprinde un număr de 21.715 volume, dintre care 20.639 volume sînt în limba romînă și 1.076 volume în limba rusă. În afară de cărți, biblioteca are abonamente la 8 ziare și 21 reviste în limba romînă și 3 ziare și 10 reviste în alte limbi.

Fondul de cărți este împărțit pe două secții: mături și copii. Secția mături dispune de 16.671 volume, pentru sala de împrumut, sala de lectură și fondul mobil. Din acest număr, 20% sînt broșuri.

La dispoziția secției de copii sînt 5.044 volume. Repartizat după conținut, fondul de cărți al bibliotecii se prezintă în felul următor:

Ideologie și politică		Științe naturale și matematică	Tehnică	Agricolt.	Literatură	Literatură copii	Alte
Total	Operele lui Marx Engels, Lenin						
2348	961	1131	1036	1351	9708	5044	1097

Ținînd seama că în oraș există un număr important de biblioteci sindicale și școlare, fondul de cărți al bibliotecii raionale, așa cum se prezintă, poate face față sarcinilor pe plan local.

Specificul raionului fiind industrial și agricol, numărul de cărți tehnice și agricole este suficient față de celelalte categorii de cărți. Pentru a vedea dacă cărțile existente corespund specificului de care

am vorbit vom analiza mai întii componența cărților din grupa 6 *Tehnică. Industrie. Agricultură* cu diviziunile ei principale și subdiviziunile care ne interesează.

În raionul Piatra Neamț există Hidrocentrala de la Bicz, numeroase întreprinderi forestiere, iar în oraș o serie de întreprinderi de prelucrare a lemnului și celulozei.

Ca conținut și nivel, cărțile de electrici-

tate și electrotehnică corespund necesităților bibliotecii, care este frecventată de tehnicieni și ingineri. Cit privește cărțile despre industria hirtiei, ele sînt slab reprezentate.

Din totalul de 1.351 cărți agrotehnice, s-a constatat că 27,02% erau broșuri de popularizare, destinate satelor. Intrucît aceste broșuri nu erau cerute sau consultate de cititori, biblioteca a socotit necesar să le trimită la sate. În luna martie a.c. ele au fost scoase din fondul bibliotecii, reținîndu-se 1—2 exemplare din fiecare titlu, restul au fost repartizate bibliotecilor căminelor culturale, sub formă de donație. Cărțile agrotehnice rămase în bibliotecă sînt pentru deservirea cititorilor în sala de lectură și împrumut, cit și pentru organizarea bibliotecilor mobile.

Improspătarea permanentă a bibliotecii cu cele mai noi și interesante cărți care apar și care sînt cerute de cititori este cheazășii bunei activități a unei bibliotecii. Se observă că atunci cînd sosesc cărți noi la bibliotecă și numărul cititorilor sporește.

Anul acesta, de la 1 ianuarie — 25 martie, biblioteca raională din Piatra Neamț a achiziționat 699 volume. Dintre acestea 25 au fost de ideologie, 446 literatură, 161 cărți pentru copii, 19 agrotehnice, 47 alte materii, o singură carte de știință și nici una tehnică, ceea ce a modificat puțin situația fondului de cărți față de anul trecut. Faptul că se achiziționează în general mai multe cărți de literatură și de copii, explică și circulația mare care o au aceste cărți, față de celelalte categorii.

La achiziționarea de cărți noi se ține seama de cerințele cititorilor și de necesitățile bibliotecii. S-au făcut însă și unele exagerări, ceea ce a dus la existența unui număr mare de dublete din anumite titluri, care a blocat o bună parte din fondurile destinate cumpărării de cărți. Astfel, anul trecut, biblioteca la cererea unor cititori, cursanți ai învățămîntului de partid, a cumpărat 20 exemplare din *Manualul de economie politică* pe care l-a difuzat imediat solicitanților, fără să oprească în depozit nici un exemplar. Aceste cărți nu au

fost însă restituite nici pînă în prezent, ele sînd la aceiași cititori de luni de zile. Pe de altă parte, existența în depozit a unui număr însemnat de dublete, care ating uneori 15—20 exemplare din același titlu, constituie un balast pentru bibliotecă. Aceasta se datorează tot unei defectoase achiziționări făcută în decursul anilor. La această situație contribuie și Colectura bibliotecilor regională, care, de multe ori, din lipsa unor titluri solicitate, înlocuiește acestea cu cărți care se mai aflau în depozitul bibliotecii.

Realizările obținute de biblioteca raională din Piatra Neamț, în ceea ce privește numărul de cititori cit și al cărților difuzate, ne arată în ce măsură este valorificat fondul de cărți, potrivit cifrelor de plan.

Biblioteca și-a propus ca sarcină centrală mărirea permanentă a numărului de cititori, printr-o difuzare și popularizare activă a cărților.

Comparînd numărul cititorilor realizat în primele luni ale acestui an, cu numărul de cititori din aceleași luni ale anului trecut, observăm că anul acesta numărul cititorilor a scăzut cu 123, așa cum arată tabelul de mai jos; 1781 cititori în 1956, 1658 în 1957.

	1956	1957
ianuarie	978	812
februarie	509	560
martie (pînă la 25)	294	286

Această scădere se explică și prin faptul că aprovizionarea bibliotecii cu cărți noi în primul trimestru al acestui an a fost redusă față de același trimestru al anului trecut, 1465 volume față de 699 volume.

Analizînd activitatea bibliotecii în ceea ce privește atragerea cititorilor din toate categoriile, rezultă următoarea situație:

Luna	Muncitori	Țărani muncitori	Intelectuali	Elevi	Studenți	Alții
ianuarie	34	—	444	270	13	51
februarie	27	—	138	248	25	122
martie (pînă la 25)	21	—	74	158	2	31

După cum reiese, biblioteca nu a reușit să atragă un număr mai mare de cititori din rindul muncitorilor, deși specificul orașului este industrial. Raportînd numărul cititorilor la populația orașului, rezultă că 10,31% din aceasta citește la biblioteca raională. Cifra de plan care și-a propus biblioteca să realizeze pe primul trimestru, în ceea ce privește cititorii, a fost atinsă.

Pentru a spori numărul cititorilor și pentru a contribui la pătrunderea cărții în cele mai largi pături ale populației din oraș, biblioteca a organizat în diferite cartiere un număr de 16 biblioteci de casă. La situația de mai sus nu am adăugat și numărul cititorilor realizați de bibliotecile de

casă, care ar spori simțitor totalul cititorilor prevăzuți în planul de muncă al bibliotecii raionale.

Circulația fondului de cărți este determinată în mare măsură de activitatea de masă cu cititorii și de folosirea celor mai potrivite metode pentru popularizarea cărților, legate de preocupările și preferințele cititorilor

Prin deservirea cititorilor la sala de împrumut și sala de lectură, cit și prin manifestările de masă organizate, biblioteca a reușit să difuzeze în primele luni ale acestui an 9985 volume, dintre care 5081 volume la secția maturi și 4904 la secția copii.

Repartizînd cărțile pe categorii, situația se prezintă în felul următor:

Ideologie și politică			Științe nat. și matemat.	Tehnică	Agroteh.	Literatură	Literat. copii	Alte
Luna	Total	Operele lui Marx, Engels, Lenin						
ianuarie	122	49	32	43	17	1869	636	—
februarie	74	38	60	34	2	2327	2749	2
martie (pînă la 25)	31	16	21	29	—	1657	1519	1

Raportînd numărul de cărți difuzate la numărul de cărți existente în bibliotecă, indicele de circulație al cărților pe primul trimestru este de 0,46%. Comparînd cu indicele de circulație al cărților pe același trimestru al anului trecut, care a fost de 0,57%, vedem o scădere în circulația cărților în prezent. Analiza activității bibliotecii ne arată cauzele acestei scăderi și anume că în această perioadă biblioteca a funcționat cu 3 salariați în loc de 4; deservirea cititorilor s-a făcut numai în sala de împrumut, sala de lectură neputînd fi folosită în timpul iernii, din cauza localului impropriu. Din aceleași motive nici manifestările de masă planificate nu s-au putut organiza în bune condițiuni.

Din analiza făcută se poate ajunge la următoarele concluzii:

Fondul de cărți al bibliotecii raionale din Piatra Neamț, prin componența lui, poate satisface cerințele cititorilor. Proporția dintre diferitele categorii de cărți este destul de bine echilibrată. Rămîne ca o sarcină de viitor completarea fondului de cărți tehnice legate de profilul orașului și o mai largă popularizare a acestei categorii de cărți.

Faptul că circulația este nesatisfăcătoare, ținînd seama de posibilitățile care le oferă orașul, se explică și prin lipsa unui

local de bibliotecă corespunzător, care să ofere condiții optime de studiu și cercetare pentru cititori, aceștia fiind lipsiți de ani de zile de o sală de lectură adecvată. Este necesar ca Comitetul executiv al sfatului popular raional să rezolve favorabil și cit mai grabnic problema localului bibliotecii raionale, punînd la dispoziția acesteia un local bun și corespunzător cerințelor.

În bibliotecă se resimte lipsa activității de masă cu cititorii, accentul punîndu-se pe difuzarea cărților de literatură și copii și aceasta mai mult prin deservirea cititorilor în sala de împrumut. Avînd în vedere importanța ce o are difuzarea și popularizarea cărții tehnice și de producție, biblioteca trebuie să depună eforturi susținute pentru îmbunătățirea muncii cu cartea tehnică. Pentru aceasta este necesar o strînsă colaborare cu bibliotecile sindicale din oraș, în vederea organizării unor acțiuni de masă comune, care să facă cunoscute cele mai noi și necesare cărți legate de preocupările muncitorilor.

Lipsa de informare științifică a cititorilor asupra bogatului conținut al fondului de cărți al bibliotecii, o considerăm ca o cauză importantă a slabei circulații a cărților. În bibliotecă nu există cataloage alfabetice și sistematice. De aceea se impune ca o sarcină

imediată întocmirea și punerea la dispoziția cititorilor cataloagele necesare îndrumării cititului lor și totodată care să servească ca mijloc de valorificare a fondului de cărți.

Deficiențele arătate mai sus pot fi cu siguranță înlăturate, dacă colectivul bibliotecii își va analiza periodic activitatea, scoțind în evidență felul cum fiecare lucrător al bibliotecii se achită de sarcinile ce-i revin, potrivit planului de muncă. Aceasta este cu atât mai necesar cu cât în biblioteca raională din Piatra Neamț asemenea analize se fac doar trimestrial și nu este urmărită cu perseverență, zi de zi, îndeplinirea obiectivelor propuse în plan.

Așa se explică de altfel și unele greșeli găsite în registrele bibliotecii, în ceea ce privește ținerea la zi, corectă și reală, a activității bibliotecii. Lipsiți de îndrumare și control, unii lucrători ai bibliotecii raionale din Piatra Neamț au muncit fără simț de răspundere, aducând chiar preju-

dicii prestigiului bibliotecii. Această situație a fost posibilă și datorită unei munci de îndrumare și control superficiale efectuată de către biblioteca regională din Bacău.

Dezvoltarea activității bibliotecii raionale prin înființarea celor 16 biblioteci de casă va putea contribui neîndoios la sporirea numărului de cititori și la mărirea indicelui de circulație al cărților, dacă munca acestor biblioteci va fi mai mult sprijinită și îndrumată.

În atenția bibliotecii raionale din Piatra Neamț trebuie să stea o achiziționare de cărți cit mai studiată și judicioasă, care să asigure circulația fiecărei cărți în parte și totodată să justifice existența ei în bibliotecă. Buna deservire a cititorilor, atenția ce se va acorda preferințelor și cerințelor lor, vor contribui la o mai largă circulație a cărților care formează bogatul fond al bibliotecii raionale din Piatra Neamț.

Insemnări pe marginea unui seminar raional

Există secții culturale și biblioteci raionale care subapreciind rolul seminarului lunar cu bibliotecarii și directorii de cămine culturale, neglijează ținerea lor cu regularitate, iar atunci când le tin, nu se îngrijesc de buna lor pregătire și organizare. Nerespectând programul și tematica lecțiilor stabilite de minister, aceste seminarii capătă de cele mai multe ori caracterul unor ședințe de instructaj, rezumându-se la audierea unor conferințe și la trasarea de sarcini. De aceea nu este întâmplător că nivelul de pregătire profesională al activiștilor culturali care frecventează astfel de seminarii, lasă mult de dorit.

Un asemenea caz este în raionul Lehliu. Aici seminariile raionale pe lângă faptul că nu se organizează cu regularitate (pe luna februarie nu s-a ținut de loc) se desfășoară la un nivel scăzut.

Grăitor în acest sens este faptul cum a decurs seminarul pe luna martie cu toți bibliotecarii voluntari din raion.

Căror fapte se datorește că acest seminar a fost atât de slab? Mai întâi faptul că n-a cuprins toate cadrele de bibliotecari din raion. Secția culturală și biblioteca raională Lehliu nu s-a străduit îndeajuns să mobilizeze la acest seminar trimestrial zecile de bibliotecari voluntari de la căminele culturale și de la colțurile roșii G.A.C. Și aceasta cu atât mai mult cu cât se știe că una din principalele cauze ale slabei activități în bibliotecile căminele culturale și de la G.A.C. este tocmai lipsa de pregătire profesională a bibliotecarilor respectivi. La seminar au luat parte pe lângă cei 5 bibliotecari sătești, numai 2 bibliotecari de la căminele culturale.

În al doilea rând, seminarul a suferit din cauza defectuoasei întocmiri a ordinei de zi. Tematica indicată de minister pentru seminarul pe luna martie prevedea, în cadrul programului comun cu directorii de cămine culturale și bibliotecarii, trei lecții menite să facă cunoscute

problemele politice, agrotehnice și de cultură generală, corespunzând etapei respective. Secția culturală însă a redus această parte a seminarului la 2 conferințe — una de economie politică și alta de marxism-leninism, care deși bine documentate, nu s-au bucurat de succes, întrucât au mai fost ascultate și cu prilejul altor ședințe.

Omiterea din ordinea de zi a lecției agrotehnice destinată activiștilor culturali pentru ca ei să se pună la curent cu problemele agricole de actualitate ale raionului Lehliu, a redus în mod simțitor din calitatea seminarului. Lecția agrotehnică era cu atât mai necesară cu cât acest seminar avea loc în prima lună de primăvară, când începe să se desfășoare campania agricolă, sarcina muncii culturale fiind aceea de a sprijini fărâamea muncitoare în executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor de câmp.

Analizând partea a doua a seminarului raional lunar de la Lehliu consacrată pregătirii profesionale a bibliotecarilor, se constată ușurința cu care biblioteca raională Lehliu s-a achitat de această obligație importantă. Este de neînțeles de ce biblioteca raională a renunțat la predarea lecției profesionale: *Munca de informare bibliografică* indicată de minister în programul seminarului pe această lună.

În scopul de a mijloci un fructuos schimb de experiență între bibliotecari, tematica prevedea pregătirea de către bibliotecari a două referate — unul despre desfășurarea concursului „Iubiți cartea” iar altul despre deservirea cititorilor prin împrumutul interbibliotecar. Ori singurul referat prezentat de tov. Ștefan Elena de la biblioteca satească „I. C. Frimu” pe tema concursului „Iubiți cartea” a fost departe de a fi o sursă de învățămînt. După ce a arătat în câteva cuvinte că dintre cei 235 cititori ai bibliotecii, 10 se numără printre participanții la concurs, referatul s-a mărginit să relateze o serie de date de ordin general din activitatea bibliotecii. Răspunderea acestui referat slab nu o poartă numai bibliotecara. Un astfel de referat reflectă că biblioteca raională n-a

ajutat cu nimic la întocmirea lui. Dacă bibliotecarul raional s-ar fi deplasat să ajute pe bibliotecară să seziseze aspecte caracteristice din comună legate de tema indicată, referatul ar fi putut constitui un prețios schimb de experiență.

Tot ca o lipsă a bibliotecii raionale trebuie semnalat că ea a trecut cu vederea ultima parte a tematicii prin care trebuia să indice bibliotecarilor lucrările ce le au de efectuat în bibliotecile lor, ca de pildă. întocmirea unui plan de lectură pentru apicultori, viticultori sau cultivatorii de cereale.

Desfășurarea seminarului de asemenea a lăsat de dorit. Seminarul ar fi trebuit să țină două zile, dar n-a ținut decît câteva ore (de la orele 11—16,30 inclusiv ora mesei). Ordinea de zi planificată pentru întreg seminarul, prea aglomerată în cadrul celor 5 ore, a făcut ca ea să se desfășoare fără rezultatele așteptate.

Pregătirea unui seminar de două zile era cu atât mai necesară cu cât în raionul Lehliu sînt multe cadre tinere de bibliotecari fără calificare profesională corespunzătoare. Ori, asemenea seminarii nepregătite nu pot ajuta pe bibliotecari. Au deci dreptul să se plîngă că în zilele de seminar pierd timpul în mod inutil, obosindu-se cu deplasarea și lăsînd bibliotecile închise.

Vina acestui seminar slab o mai poartă și secția culturală și biblioteca regională „N. Bălcescu”, care cunoscînd nivelul la care se desfășoară seminariile în raionul Lehliu n-au ajutat cu nimic la îmbunătățirea organizării lor, cu toate că la seminarul din 22 martie a participat și un reprezentant al secției culturale regionale.

Toate acestea trebuie să dea de gîndit secțiilor culturale regionale și raionale, bibliotecii raionale Lehliu ca și bibliotecii regionale. Trebuie lichidate orice abateri de la tematica seminariilor, dîndu-se pe viitor mai multă atenție acestui mijloc de pregătire profesională, politică și de cultură generală a cadrelor de bibliotecari.

Un interesant instructaj cu bibliotecarii căminelor culturale

În zilele de 16 și 17 martie a.c., a avut loc în sala de ședințe a Casei raionale de cultură Cimpina, regiunea Ploești, un instructaj pentru bibliotecarii căminelor culturale din cuprinsul raionului. La acest instructaj, pregătit și organizat din timp de secția culturală și biblioteca raională Cimpina, pe lângă cei 38 bibliotecari de la căminele culturale de centru, au mai participat ca invitați, bibliotecarii sătești și cei de la bibliotecile sindicale și școlare din localitate.

Consacrat în întregime problemelor bibliotecilor căminelor culturale, instructajul a avut ca scop să inițieze pe bibliotecarii respectivi — cadre didactice nou numite — în practica organizării tehnice a bibliotecii, precum și în cunoașterea și aplicarea metodelor de muncă cu cartea și cu cititorii la sate.

Instructajul s-a deschis cu o informare politică ținută de tov. Dimonu Alexandru, șeful secției culturale, asupra situației interne și internaționale. Au urmat apoi lecțiile profesionale. Prima lecție a fost *Rolul bibliotecii și al bibliotecarului în educarea maselor* ținută de bibliotecarul șef al bibliotecii raionale. Prin bogatul material, ilustrat cu exemple concrete din activitatea bibliotecilor fruntașe, prezentatorul a făcut să reiasă rolul politic și social deosebit de important al muncii cu cartea.

Cea de a doua lecție intitulată *Modul de organizare al fondului de cărți și al evidenței în biblioteca căminului cultural* a fost urmată de aplicațiuni practice. Lecția a avut de scop să instruiască pe noii bibliotecari în îndeplinirea corectă a lucrărilor de organizare tehnică și evidență în bibliotecă. Orele de practică efectuate în biblioteca raională a dat posibilitatea fiecărui bibliotecar de cămin cultural să execute singur întreg ansamblul de operațiuni, începând cu intrarea cărții pînă la ieșirea ei din bibliotecă.

În cadrul practicii efectuate, bibliotecarii au consultat diferite materiale corespunzătoare ca de pildă, *Minimum de tehnică de bibliotecă*, *Munca bibliotecii de masă* *Insemnările unui bibliotecar de Artemiev* I. pe care biblioteca raională le-a pus la dispoziție.

În continuare s-au predat 2 lecții despre metodele de muncă pe care bibliotecarii căminelor culturale le pot folosi cu succes pentru largă popularizare a cărților și atragerea cititorilor la bibliotecă. Una din lecții *Manifestările de masă, cele mai bune mijloace de popularizare a cărții* a constituit o trecere în revistă a manifestărilor de masă, de la cele mai simple pînă la cele mai complexe.

Plină de învățăminte a fost și lecția *Despre organizarea bibliotecilor de casă și a cercurilor de citit* ținută de tov. Anatasescu Maria de la biblioteca sătească din Comarnic. Ea a relatat experiența ei în această direcție arătînd că a ajuns să aibă aproape 1600 de cititori activi. Altit în prima cit și în a doua lecție, lectorii au subliniat contribuția adusă de cadrele didactice în reușita organizării acțiunilor de masă.

În cadrul lucrărilor practice legate de aceste lecții s-a organizat, cu contribuția efectivă a bibliotecarilor de cămine, o expoziție de cărți pe tema *Pentru o recollă îmbelșugată*, s-a întocmit un panou intitulat „Noutăți literare” prin folosirea de coperte false, s-a ținut o seară literară model pe tema *1907*. Sarcina pregătirii serii literare a fost încredințată bibliotecarului căminului cultural din orașul Băicoi. În cadrul acestei manifestări s-au citit fragmente din romanul *Desculț* de Zaharia Stancu, *1907* de Tudor Arghezi, *1907* de Al. Vlahuță, *Noi vrem pămînt* de G. Coșbuc etc.

În ultima parte a instructajului s-au dezbătut larg diferite probleme în legătură

cu lecțiile predate, precum și alte probleme privind buna aprovizionare cu cărți a bibliotecii, schimbul interbibliotecar, biblioteci mobile etc.

La discuții, bibliotecarii participanți au subliniat cu satisfacție însemnătatea acestui prețios instructaj care i-a familiarizat cu principalele metode ale muncii de bibliotecă. Unul din bibliotecari tov. Giungu Lazăr de la biblioteca căminului cultural Poiana Țapului rezumând caracterul acestui instructaj a declarat că „lecțiile ascultate și îndeosebi lucrările practice ce am fost pus să le execut timp de două zile, mi-au arătat că biblioteca are o metodologie proprie, deosebită de a școlii. E neîndoios că fără să fi cunoscut aceasta nu aș fi putut deveni un bun bibliotecar“. Un alt bibliotecar, tov. Rădoi Ion, de la căminul cultural din Băicoi, după ce a făcut câteva observații critice și autocritice asupra pregătirii și desfășurării serii literare, și-a luat angajamentul de a organiza o manifestare asemănătoare, antrenând în acest scop pe tovarășii săi de muncă, învățători și profesori.

În cadrul concluziilor s-a acordat o deosebită atenție problemelor planificării muncii. Criticându-se atitudinea formală a unor bibliotecari față de sarcina planificării muncii, s-a pus în discuție un proiect de plan de muncă model pe trimestrul II al anului 1957. La acest capitol s-a insistat asupra faptului că planul bibliotecii căminului cultural nu trebuie confundat cu programul activității lunare, că el trebuie

să-și fixeze anumite obiective concrete, precum și principalele acțiuni ce vor fi întreprinse pentru atingerea lor.

Primele rezultate ale acestui instructaj s-au și arătat. Astfel, secția culturală și biblioteca raională au fost înștiințate că la biblioteca căminului cultural din Sinaia-Izvor, a avut loc o frumoasă seară de basm cu copiii. De asemenea în urma organizării unei expuneri bibliografice în cadrul concursului „Iubiți cartea“, biblioteca căminului cultural din comuna Cosminele a difuzat într-o singură zi 70 de volume. Alți bibliotecari cum sint cei ai căminelor culturale din Pravița de Sus, Teșila etc., au început pregătirea unor consfătuiri cu cititorii. De pildă, biblioteca căminului cultural din Teșila a început pregătirea unei consfătuiri cu cititorii organizată în ajutorul țăranilor muncitori din înfovărășirea zootehnică din comună, asupra unor cărți pe tema *Cum să creștem animale sănătoase și de soi*.

Pentru stimularea întregii activități culturale la sate, secția culturală Cîmpina a inițiat o întrecere între căminele culturale pentru obținerea „Drapelului de frunză în muncă“.

Urmările bune ce încep să se ivească în activitatea bibliotecilor de cămine culturale din raionul Cîmpina, demonstrează pe deplin necesitatea organizării unor asemenea instructaje de către secțiile culturale și bibliotecile raionale, pentru o mai bună îndrumare a cadrelor didactice de la conducerea bibliotecilor căminelor culturale.

Cînd activitatea este ruptă de cerințele comunei

În cursul primului trimestru al acestui an, biblioteca sătească din comuna Balotești, regiunea București, a organizat diferite acțiuni pentru dezvoltarea gustului de citit al țăranilor muncitori. Astfel, în această perioadă au funcționat în comună un număr de 6 cercuri de citit care au ținut ședințe

odată pe săptămîină și au fost organizate 3 seri literare. De asemenea, cu ajutorul colectivului voluntar, alcătuit din 6 persoane, membrii ai corpului didactic, și țăranii muncitori, biblioteca Virginia Constantinescu a organizat în fiecare sîmbătă colportajul de cărți la domiciliul țăranilor

muncitori. Cu această ocazie, bibliotecara a reușit să convingă pe unii țărani muncitori ca Petre I. Gheorghe, Ștefan I. Ștefan ș.a., despre necesitatea lecturii. Aceștia au început să vină apoi singuri la bibliotecă pentru a împrumuta cărți.

Cu toate aceste acțiuni, numărul cititorilor maturi ai bibliotecii sătești din comuna Balotești, este scăzut. Din cei 129 de cititori înscrși la bibliotecă în primul trimestru, doar 54 sînt maturi.

Analiza cauzelor care au determinat această stare de lucruri arată că bibliotecara n-a organizat o activitate corespunzătoare necesităților comunei și cerințelor sătenilor. Deficiența pornește încă de la întocmirea planului de muncă, alcătuit fără consultarea preașabilă a Comitetului executiv al sfatului popular comunal și a organizației de bază P.M.R., ceea ce ar fi oferit posibilitatea bibliotecarei să cunoască problemele principale ale comunei. De aceea, activitatea bibliotecii n-a fost axată pe principalele obiective politice, economice și culturale cuprinse în planul sfatului popular: cooperativizarea comunei, lărgirea planului de achiziții și contractări, continuarea construcției căminului cultural (care urmează să fie dat în folosință la 23. August a. c.)

În fondul bibliotecii se găsesc numeroase cărți și broșuri legate de aceste probleme, în special de cooperativizarea agriculturii, și acestea ar fi putut fi valorificate, dacă ar fi existat preocupare. Nici cercurile de citit, unde lecturile s-au făcut la întimplare, fără o tematică precisă, nici manifestările de masă care au fost organizate doar cu ocazia unor aniversări sau comemorări, nu au fost folosite pentru a trezi interesul țăranilor muncitori față de lectura cărților legate de problema cooperativizării agriculturii, de problema achizițiilor și contractărilor.

Au rămas doar pe hîrtie și obiectivele înscrise în planul de muncă la sugestiile cititorilor, cum ar fi organizarea unor discuții cu femeile asupra cărților legate de îngrijirea copiilor, organizarea unor manifestări de masă în jurul cărților de știință popularizată sau a clasicilor literaturii noastre, acțiuni care fără îndoială ar fi atras spre carte și bibliotecă tot mai mulți țărani muncitori. De altfel, mulți din aceștia mărturisesc că nu vin la bibliotecă întrucît activitatea bibliotecii nu răspunde preocupărilor lor.

La menținerea unui număr scăzut de cititori contribuie și faptul că, deși metoda colportajului a adus unele rezultate bune, bibliotecara n-a organizat o mai largă activitate în această direcție, mergînd mai des, decît odată pe săptămînă așa cum face în prezent, la casele țăranilor muncitori pentru a difuza cărți. Colportajul de cărți trebuie intensificat în mod deosebit acum în perioada lucrărilor agricole, cînd țăranii muncitori nu au timpul să treacă pe la bibliotecă.

În inițiativa noului șefetar al sfatului popular comunal, tov. Grigore Bănică, care da dovadă că înțelege importanța muncii cu cartea, Comitetul executiv al sfatului popular comunal a analizat munca bibliotecii la sfîrșitul primului trimestru al acestui an. Cu acest prilej au fost scoase în evidență lipsurile principale. Comitetul executiv a asigurat biblioteca de întreg sprijinul său, arătînd că printr-o strînsă colaborare, activitatea bibliotecii va contribui și ea la împlinirea sarcinilor ce stau în fața comunei.

Nu începe îndoială că, luînd în considerație criticile aduse, biblioteca sătească din comuna Balotești va reuși să desfășoare în viitor o muncă susținută, legată de nevoile locale și de cerințele cititorilor, cheazășia unei bune și rodnice activități.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

DESPRE BIBLIOTECA-VAGON

1918-1922

N. OBRAZTOV

Se apropie cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În răstimpul acestor ani bibliotecile noastre au făcut multe pentru pătrunderea cărții în mase, pentru atragerea oamenilor muncii la biblioteci. În prezent, locuitorii celor mai îndepărtate colțuri ale patriei noastre pot căpăta orice carte, din orice domeniu, pot găsi orice informare bibliografică atât la bibliotecile locale cit și la bibliotecile centrale. În felul acesta cartea a devenit prietena și sfătuitoarea omului sovietic.

Despre bibliotecile noastre s-au publicat multe cărți și articole. Totuși nu există nici cea mai mică inserare despre biblioteca vagon care a funcționat în primii ani ai puterii sovietice (din 1918 până în 1922) și a îndeplinit o importantă muncă cultural-educativă de masă.

Trei asemenea biblioteci au fost organizate și aveau ruta Moscova-Belgorod, Moscova-Nijni Novgorod și Moscova-Sebej.

În anul 1920 bibliotecile vagon au trecut sub conducerea Direcției generale a muncii culturale de masă (Glavpolitprosvet) activând sub conducerea directă a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja. Informat despre activitatea acestora V. I. Lenin a fost de acord că ele reprezintă o formă utilă pentru educarea poporului. Aceste „biblioteci pe roți” au fost o expresie a grijii lui Lenin pentru educarea poporului și răspândirea cărții în mase. Adresându-se lui A. Lunacearski, Vladimir Ilici i-a spus: „Acordă o importanță mare bibliotecilor. Trebuie să asigurăm cititorilor săli mari de lectură și o astfel de mobilitate a cărții încât ea să ajungă singură la cititor. Pentru aceasta va trebui să folosim poșta și să organizăm diferite forme de biblioteci mobile...” Totodată Lenin sfătuia pe Comisarul politic al educa-

ției ca în toate problemele de bibliotecă să se adreseze lui N. K. Krupskaja, deoarece acesteia, problema bibliotecilor i-a fost totdeauna cea mai apropiată.

Bibliotecile vagon aveau mari și importante sarcini. Ele trebuiau să devină propagandiști activi ai noii puteri sovietice. În modestele mele amintiri am să mă opresc în special asupra activității bibliotecii vagon care făcea ruta Moscova-Nijni Novgorod. La această bibliotecă am lucrat chiar din primele ei zile de funcționare când au fost amenajate polițe pentru cărți și ghișee pentru eliberarea cărților. Tot aici a fost amenajată o mică încăpere unde cititorii puteau să stea să discute și să asculte plăci pe care au fost înregistrate discursurile lui Lenin, Lunacearski, Volodarski și alții, precum și cîntece și versuri revoluționare. Vagonul a fost vopsit în verde avînd următoarea lozincă: „Comunismul — făclia victoriei noastre”.

Biblioteca vagon nr. 2 „Karl Liebknecht” și-a făcut prima rută în aprilie 1918. Vagonul s-a oprit în 22 de stații, rămînînd la fiecare stație 1—2 zile. Astfel, dacă nu erau nici un fel de obstacole, biblioteca își continua drumul timp de o lună și jumătate. La înapoiere vagonul nu se mai oprea. Cînd pornea la drum vagonul avea aproape 8000 de cărți și broșuri de agitație care se împărțeau în mod gratuit populației și detașamentelor în trecere. Biblioteca vagon avea cărți din diferite domenii, cărți literare și cărți pentru copii. Multe erau politice și broșuri ateiste.

Biblioteca vagon era deservită de 2-3 salariați. În afară de aceasta, iarna avea 2 însoțitori iar vara unul. Un loc important ocupa munca de masă cu cititorii și în special convorbirile. Bibliotecarii alegeau cărți pentru cititori și le popularizau cu

ajutorul afişelor și a listelor de recomandare. La difuzarea lozincilor politice și a portretelor lui Lenin și Sverdlov se țineau convorbiri despre viața și activitatea lor, despre felul în care poporul a făcut să triumfe puterea sovietică, despre întărirea alianței dintre oraș și sat. Aceste discuții erau vii și neforțate. Cu fiecare drum noi studiam interesele muncitorilor și căutam să satisfacem cerințele lor.

Era o perioadă grea: foamete, distrugerii, sabotaj, încercări din partea imperialiștilor de a înăbuși tinăra republică. Oamenii muncii trebuiau să-și strângă rîndurile pentru a respinge lovitură dușmanului și pentru refacerea economiei. Bibliotecarii aduceau oamenilor muncii cuvîntul partidului. Citiții care se adunau în vagon și lingă vagon ascultau cu mult interes discursul lui Lenin *Despre puterea sovietică*. După aceea li se recomandau cărți legate de momentul politic actual.

Printre cititorii muncitori de la atelierele de vagoane erau mulți care participaseră la revoluția din 1905 și la luptele din Octombrie. Ei povesteau uneori despre adunările ilegale, despre revoluționari care fusese arăstați și exilați în trecut. Apoi se discutau problemele de actualitate, despre educarea tineretului, despre situația femeii, precum și despre cărțile citite. Dacă cititorii nu găseau cărțile pe care le cereau, căutam întotdeauna ca la viitorul drum să le aducem.

La fiecare stație primii noștri vizitatori erau copiii și tineretul. Trebuie să subliniez că cititorii tineri aduceau întotdeauna cărțile în ordine, uneori chiar învelite. Băieților le plăcea să citească despre Armata Roșie, despre război, și de multe ori cereau volume ale clasicii literaturii ruse. Pentru cititorii cei mici a fost organizat un colț ilustrat cu afișe colorate din viața animalelor și păsărilor. După cîteva vizite copiii începeau să aducă și lucrări efectuate de ei, organizîndu-se apoi expoziții cu aceste obiecte, care au atras și atenția părinților. La stațiile unde nu existau biblioteci se organizau biblioteci mobile.

În curînd au început să vină după cărți nu numai muncitorii și funcționarii de la calea ferată, ci și țărani.

N. K. Krupskaja ne atrăgea atenția să desfășurăm o activitate mai bogată în sînul femeilor, să le atragem la activitatea obștească și politică și să popularizăm decretul despre lichidarea analfabetismului. Aceste indicații ne-au ajutat să atragem femeile la bibliotecă. Îmi aduc aminte de prima vizită pe care ne-au făcut-o femeile. Ele n-au știut ce rost avem noi. S-au oprit în prag și n-au avut curajul să între-

Unele au întrebat dacă pot face aici fotografii, dacă se dau bilete pentru ghicit viitorul. Dar cînd le-am explicat că sîntem o bibliotecă și că avem cărți, ele au început să ne pună fel de fel de întrebări, interesîndu-se dacă avem cărți despre război, despre căsătorie, etc. În majoritatea cazurilor erau femei simple care înlocuiau pe bărbații plecați pe front. Noi le-am sfătuit să se înscrie în școli. Cu timpul ele au început să se simtă mai bine, să ne vorbească despre munca și familiile lor, să-și dea părere despre cele citite. Multe cititoare au început să ne ceară cărți tipărite cu caractere mari și ilustrate pentru a le citi copiilor lor.

O impresie deosebită făceau asupra cititoarelor noastre discursurile conducătorilor. Bibliotecarii explicau cu această ocazie chemările conducătorilor poporului, îndemnîndu-le să învețe ca să poată munci mai bine pentru puterea sovietică.

Conducătorii veneau adesea la atelierele de vagoane și pe linie pentru a vedea cum merge munca, cum este aprovizionată populația. Odată ne-am întîlnit cu M. I. Kalinin care a vizitat atelierele de vagoane din Muromsk. Pe Mihail Ivanovici l-a interesat mult activitatea bibliotecilor vagon și felul cum funcționează ele. Noi i-am povestit că avem mulți cititori de la atelierele din Muromsk și că există acolo o bibliotecă mobilă care este aprovizionată în permanență cu cărți.

Întorcîndu-ne la Moscova făceam dări de seamă amănunțite despre activitatea noastră și despre activitatea bibliotecilor locale, despre nevoile lor și cerințele cititorilor. Răspuns la problemele noastre cele mai importante primeam direct de la N. K. Krupskaja. Ea ne aduna și ne arăta asupra căror probleme trebuie să ne oprim în mod special, ne spunea să ne interesăm dacă la toate căminele există biblioteci mobile, dacă sînt grădinițe și creșe, dacă sînt manuale la școli, dacă funcționează bine școlile de alfabetizare și ne sfătua să ținem o legătură strînsă cu instituțiile culturale locale, etc.

N. K. Krupskaja ne dădea de asemenea sfaturi cum să satisfacem mai bine cerințele cititorilor.

În tot timpul cit rămîineam la Moscova pregăteam afișe pentru bibliotecile locale pe teme cele mai variate: despre alianța dintre oraș și sat, despre apariția vieții pe pămînt, despre luptele din Octombrie, altele pe teme istorice, etc. Aceste afișe se împărțeau bibliotecarilor mai puțin pregătiți. De obicei îi învățam pe aceștia cum să facă ei singuri afișe, cum să decupeze li-

tere, să aleagă ilustrații, să folosească coperte, cum să organizeze convorbiri etc.

Bibliotecarii locali veneau și studiau materialele noastre de agitație vizuală. Mai tirziu am găsit la mulți din ei aceleași idei, dar alții ilustrate.

Lucrătorii bibliotecii vagon acordau o atenție specială popularizării hotărîrilor puterii sovietice, explicînd superioritatea regimului socialist față de cel capitalist. Astfel, dintr-o dare de seamă a bibliotecii vagon „Karl Liebknecht” se vede că în trei drumuri a desfăcut broșuri pentru 8.000 de ruble și a împărțit în mod gratuit cărți pentru 4.141 de ruble. Pe de altă parte, biblioteca avea 2375 de cititori.

N. K. Krupskaja se îngrijea ca fondurile bibliotecii mobile să fie în permanență completate. Ea era foarte atentă cu noi și ne aprecia pentru dragostea ce arătam muncii de popularizare activă a cărților.

Pe parcurs, bibliotecarii lucrau de la ora 7 dimineața pînă seara tirziu. Procurarea alimentelor era dificilă. Aflînd acest lucru, Nadejda Konstantinovna a făcut să ni se dea și nouă o rație de alimente care se distribuiau pe atunci numai lucrătorilor din sectorul științific.

La început șefii stațiilor nu ne primeau

cu prea multă plăcere. Cu timpul însă ne-am cîștigat din ce în ce mai mulți prieteni. Astfel, atașînd o dată biblioteca vagon la un tren, șeful stației a spus „Sînt încredințat că cu cît veți ajunge mai repede la destinație, cu atît mai repede ne veți aduce cărți noi”.

În drum am avut multe întîlniri interesante. Despre una din acestea vreau să vorbesc. Ea a avut loc la stația Trigor'sk. În biblioteca vagon nr. 3 care efectua ruta pe calea ferată din Baltică a intrat o femeie vîrstnică și un marinar. Am aflat că marinarul fusese bibliotecar iar femeia era scriitoarea Timofeeva care colabora la revista „Vestnik Evropi”. Scriitoarea era o mare cunoscătoare a cărții de literatură și o admiratoare a lui Pușkin și fusese trimisă să organizeze un muzeu „Pușkin”. Ambii vizitatori, cu toată diferența de vîrstă, au arătat același interes activității noastre. Vizitînd biblioteca ei ne-au invitat să vizităm locurile lui Pușkin, muzeul și biblioteca organizată recent. Biblioteca era condusă de un marinar întors de pe front. Am dat vizitatorilor afișe și ei au plecat ducîndu-le în acele locuri minunate unde a trăit și creat marele poet.

După revista „Bibliotekar” nr. 2/1957

Biblioteca Lomonosov, regiunea Leningrad, popularizează pe o scară largă, materialele cu caracter local, despre trecutul și prezentul orașului în care se află biblioteca, precum și despre realizările îndeplinite de locuitori.

De mult succes se bucură întîlnirile cu scriitorii locali, în care ei împărtășesc planurile lor de creație, iar cititorii fac diferite observații și propuneri.

Biblioteca raională din Crotoiax, regiunea Voronej, a organizat o întîlnire între cititori și Serghei Ivanovici Ivascenko, participant activ la lupta revoluționară din Rusia.

Tov. Ivascenko a povestit cititorilor despre activitatea lui revoluționară în ilegalitate, despre felul cum a difuzat în rîndurile muncitorilor și a țăranilor literatura marxistă pe atunci interzisă.

Tot cu această ocazie, bibliotecarii au prezentat ultimele cărți politico-sociale.

Secția culturală raională Iliinețk, regiunea Vinița a organizat un concurs asupra celui mai bun afiș de bibliotecă, la care au participat toți bibliotecarii sătești din raion. Cel mai bun afiș a fost declarat cel al bibliotecii sătești din Labușovețk, pe tema „Colhozul Karl Marx în cel de al șaselea plan cincinal” Afișul cuprinde indicii pentru care luptă colhoznicii, liste de cărți, coperte și altele.

Bibliotecarii care au prezentat cele mai bune afișe au primit cite o diplomă.

BIBLIOTECI SINDICALE

Din experiența muncii cu cartea în bibliotecile sindicale din cooperatie

NICOLAE CORNESCU
Șeful secției muncă culturală de masă
a C.C. al sindicatului muncitorilor
din cooperatie

Cooperatiia din țara noastră a cunoscut o deosebită dezvoltare în anii de democrație populară, cind ea a cuprins mase din ce în ce mai largi de oameni ai muncii de la orașe și sate. În prezent nu există cîtun cit de mic în care să nu fie măcar o unitate a cooperatiiei.

Lucrătorii din cooperatie recrutați din mijlocul țărănimii muncitoare, nu au desigur de la început pregătirea profesională necesară muncii lor. De aceea trebuie depuse toate eforturile de către organele sindicale pentru calificarea lor.

Mijloacele de educare profesională și în același timp de educare culturală sînt variate. Ele se bazează mai ales pe studiul individual, avînd ca mijloc principal, căr-

ținînd seama de numărul mare de unități ale cooperatiiei de consum, răspindite în întreaga țară și de numărul mare al lucrătorilor din cooperatie, vom înțelege mai bine importanța pe care o au bibliotecile și munca bibliotecarilor din acest însemnat sector economic.

În anul 1955 numărul cărților existente în bibliotecile cooperatiiei s-a ridicat la peste 300.000.

Dintre acestea numai la unitățile cooperatiiei din regiunea Craiova existau 23.225 de volume, în regiunea Cluj 26.238 de volume, în regiunea Bacău 18.872 de volume, iar în regiunea București 43.929 de volume.

La începutul activității bibliotecilor cooperativelor au existat și unele deficiențe. Una din aceste deficiențe a fost numărul prea mare de biblioteci răspindite în diferite locuri de muncă.

În locul unor biblioteci centrale puternice, înzestrate cu un fond mare de cărți, existau „o puzderie de biblioteci” care au dus la fărîmițarea fondurilor de cărți.

De asemenea, în locul unor colective de conducere capabile și calificate, munca a fost dusă de active recrutate adesea la întâmplare și lipsite de un minimum de cunoștințe necesare activității cu cartea. Această situație a făcut ca la începutul anului trecut, Prezidiul Comitetului Central al muncitorilor din cooperatie să adopte o hotărîre asupra îmbunătățirii activității bibliotecilor sindicale.

În spiritul acestei hotărîri s-au luat măsuri pentru asigurarea fondurilor necesare dezvoltării activității muncii cu cartea, acordîndu-se sume importante pentru aprovizionarea bibliotecilor cu cărți și reviste. S-a ajuns la o creștere a numărului de cărți cu 25% față de anul 1955. Astfel, la unitățile din regiunea Constanța, fondul de cărți a crescut cu aproape 5.000 volume, iar în regiunea Oradea cu aproape 2.000 volume.

Micșorîndu-se numărul bibliotecilor de la 291 la 202, s-a putut asigura funcționarea centralizată a unor biblioteci cu un număr de volume mult sporit care să poată satisface nevoile diverse ale cititorilor.

Printre bibliotecile care, în urma reorganizării, au o rodnică activitate, se află și biblioteca raională a sindicatului muncitorilor din cooperatie din Botoșani, regiunea Suceava.

Numărul crescînd al cititorilor de la această bibliotecă, scoate în evidență eforturile depuse de colectivul respectiv și în special de către bibliotecara H. Lena. Biblioteca are în prezent peste 2.800 volume din toate domeniile, o bună parte dintre acestea reflectînd specificul cooperatiiei.

Datorită muncii perseverente depuse și a faptului că s-a recomandat cartea cea mai potrivită pentru fiecare cititor, s-a reușit ca în anul 1956 numărul cititorilor să fie de 4 ori mai mare față de anul 1955.

Este de subliniat că pe lângă lucrătorii din cooperatie au fost atrași spre bibliotecă și membrii familiilor acestora.

De un real folos a fost biblioteca pentru cei ce urmează cursurile de marxism-leninism sau cursurile învățământului de stat, punându-li-se la dispoziție materialul documentar necesar pregătirii lor.

O altă bibliotecă centrală cu o frumoasă activitate este aceea a lucrătorilor de la Uniunea raională a cooperativelor de consum Oltenița, dotată cu un fond de peste 1.500 volume. Biblioteca funcționând în cadrul colțului roșu al instituției, organizează periodic, cu sprijinul colectivului de conducere, recenzii, seri literare, etc.

Este de remarcat faptul că o seamă de recenzii au fost făcute din literatura politică-socială și din literatura tehnică cu subiecte specifice cooperatiei, cum ar fi: *Planificarea forțelor de muncă și a fondurilor de salarii*. *Despre productivitatea muncii în cooperatie*, *Cererea de consum a populației*, *Planificarea cheltuielilor de circulație*, etc.

Pentru a da posibilitate lucrătorilor să citească în limba lor maternă cărțile ce-i interesează, bibliotecile se aprovizionează cu cărți în mai multe limbi. Așa, de pildă, biblioteca comitetului raional al cooperatiei Sînicolaul Mare, regiunea Timișoara, se compune din 2.423 volume, dintre care 1.028 în limba română, 807 în limba maghiară și germană și 588 în limba rusă.

Cu sprijinul Comitetului Central al Sindicatului nostru, un număr mare de biblioteci ale organizațiilor sindicale din Oradea, Cluj, Timișoara și altele, aplică diferite metode de muncă cu rezultate bune cum sînt: lecturi în colectiv, seri literare, ghicitori literare, consfătuiri cu scriitorii și cititorii, conferințe și recenzii.

Astfel, la biblioteca clubului cooperatiei din orașul Cluj, datorită aplicării acestor metode, 200 de lucrători au fost atrași ca cititori.

Organizarea în anul trecut de către sindicatul nostru a unui concurs de recenzii a contribuit la intensificarea activității bibliotecilor și la creșterea într-o măsură și mai mare a numărului de cititori în întreaga țară.

Cu prilejul concursului, la care au participat alături de membrii de sindicat și membri cooperatori cu familiile lor, s-au prezentat recenzii la cărțile prevăzute în regulamentul de concurs, cum ar fi *Desfășurarea și Moromeșii de Marin Preda*, *Clocote de A. G. Vaida*, *Străinul de Titus Popovici*, *Brazdă peste haturi* de Istvan Horvath. De subliniat că la cererile cititorilor bibliotecile au fost nevoite să achiziționeze un număr însemnat din volumele indicate în regulamentul concursului. Cu această ocazie

delegații culturali din grupele sindicale au organizat vânzarea volumelor amintite mai sus prin standuri instalate la locurile de muncă pentru bibliotecile personale ale lucrătorilor.

Au fost premiați numeroși muncitori și funcționari care prin întocmirea de recenzii cu un conținut bogat și într-o formă frumoasă de prezentare, au dovedit creșterea nivelului cunoștințelor culturale. Printre cele mai bune recenzii se numără cea a tovarășului Crețulescu Valeriu de la Atelierele Centrale Auto-București, pentru romanul *Clocote*, căruia i s-a acordat premiul II în valoare de 500 lei. Tov. Puiu Tamara din Lugoj, membră de familie a unui lucrător din cooperatie a primit premiul III în valoare de 300 lei pentru recenziile romanului *Străinul*, iar medicul policlinicii cooperatiei tov. Carol Abramovici a primit premiul II în valoare de 500 lei pentru recenziile romanului *Brazdă peste haturi*.

De un deosebit interes s-au bucurat întîlnirile scriitorilor cu cititorii, organizate de către unele biblioteci, ca de pildă, întîlnirea cititorilor bibliotecii Sindicatului raional Timișoara, cu scriitorul Al. Jebeleanu.

Un bun prilej pentru popularizarea cărții printre lucrători și în special printre acei de la filialele cooperativelor, sînt consfătuirile de producție de la începutul lunii. De fiecare dată cînd se tîin asemenea consfătuiri delegatul cultural din grupă distribuie cărți din biblioteca mobilă. În felul acesta cele 600 biblioteci mobile au obținut rezultate din cele mai bune.

Cu toate aceste rezultate pozitive obținute în munca bibliotecilor unităților cooperatiei de consum se mai constată unele deficiențe. Amintim lipsa de preocupare a unor bibliotecari care lasă vreme îndelungată cărțile neridicate de la Centrele de librării și difuzarea cărții.

O greutate o constituie, pe de altă parte, faptul că conducerea C.L.D.C. nu respectă totdeauna contractele încheiate cu bibliotecile centrale, din care cauză unele cărți apărute de mult în librării, lipsesc din biblioteci.

Necesitatea dezvoltării rețelei de biblioteci mobile și îmbunătățirea activității acestora, nu este încă pe deplin înțeleasă de toate activele culturale.

Conducerea administrativă a unităților cooperatiste este datoră să sprijine bibliotecile, asigurînd spațiile necesare unei bune desfășurări a activității și să vegheze ca sumele repartizate bibliotecilor să fie acordate la timp și folosite pentru completarea fondului de cărți.

Anul acesta Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Cooperatie, a acor-

dat suma de lei 220.000 pentru completarea și improspătarea fondului de cărți.

Baza materială este deci asigurată. Vor trebui luate însă măsuri care să asigure o justă recrutare a cadrelor de bibliotecari și să se organizeze un control periodic a activității acestora, dindu-li-se totodată din timp îndrumările necesare.

Activiștii secției muncă culturală de masă a Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din cooperaje precum și activiștii

comisiilor culturale de la raioane vor trebui să urmărească pe teren cu mai multă eficacitate modul de desfășurare a activității bibliotecilor.

În ce ne privește, noi ne-am propus ca experiența cu rezultate bune, cum sînt întîlnirile cu scriitorii, organizarea unor concursuri de recenzii, etc. să fie extinse. În același timp noi ne străduim pentru găsirea de noi metode care să ducă la ridicarea nivelului muncii cu cartea.

Ce citesc muncitorii fabricii de mașini și unelte „Iosif Rangheț“ din Arad

Muncitorii fabricii „Iosif Rangheț“ din Arad găsesc în biblioteca sindicală cele mai recente cărți în limbile romină, maghiară și germană. Biblioteca tehnică aduce o contribuție prețioasă în formarea și calificarea muncitorilor, punindu-le la dispoziție cărți, manuale și tot felul de reviste de specialitate.

În dorința de a afla ce citesc muncitorii acestei fabrici, am făcut o anchetă în rîndurile acestora. Ajutați de responsabilul cultural, tov. I. Filipaș, am trecut prin diferite secții ale fabricii, unde am stat de vorbă cu cititorii bibliotecii.

La secția de sculărie am făcut cunoștință cu tov. Ștefan Pop ajutor maistru, care este unul din cei mai buni cititori ai bibliotecii. „Cu multă plăcere — spune el — citesc în timpul meu liber cărți de literatură. Această pasiune am transmis-o și membrilor familiei mele“. Tov. Pop are preferințe pentru literatura universală, clasică și contemporană. Printre cărțile citite de el se numără *Mizerabilii* de Victor Hugo, *O tragedie americană* de Dreiser a făcut o impresie puternică asupra lui zugrăvindu-i așa-zisa viață liberă din Statele Unite ale Americii. Nu neglijează nici scrierile autorilor romini. De curînd a citit *Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război* de Camil Petrescu, iar despre volumul de *Momente și schițe* de Caragiale vorbește cu înțelegerea omului care știe să tîlmăcească cele citite. Venind vorba despre cărțile tehnice ne spune: „Cunoștințele dobîndite din cărțile tehnice m-au ajutat să mă perfecționez în meseria mea. De altfel, mi-am format și o mică bibliotecă tehnică personală din cărțile cele mai necesare meseriei

mele în care găsesc de cîte ori am nevoie rezolvarea problemelor care mă interesează în muncă“.

Tot la această secție îl găsim pe tînărul tehnician Mircea Lonțear, care lucrează în fabrică de la terminarea liceului industrial. Este un cititor asiduu, dispus să vorbească despre cărțile pe care le-a citit. „Citesc — spune el — pentru a cunoaște viața, condițiile și obiceiurile oamenilor din trecut și prezent. Îmi place să fac călătorii imaginare, să cunosc popoarele lumii și în această năzuință a mea cel mai credincios călăuzitor și prieten îmi sînt cărțile. Cele care au apărut în colecția „Cutezătorii“ mi-au dat multă satisfacție și au răspuns la nenumăratele probleme ce m-au interesat. Jules Verne, Mark Twain, Dreiser sînt autorii care au avut o înriurire puternică asupra formării caracterului meu. Pe *Donul liniștit* de M. Șolohov, mi-a trezit interesul pentru bogata tematică a literaturii sovietice. Cînd simt nevoia să discut cu cineva despre cărțile citite, să fac schimb de păreri, mă adresez bunului meu prieten Lamoli Richard, care, de asemenea, citește mult și împreună apreciem adesea comorile literaturii care stau astăzi la îndemina muncitorilor“.

Ladislau Ursu, lăcătuș la secția „Mecanicul șef“ citește de cînd era mic, preferînd să-și petreacă timpul liber printre cărți. Biblioteca sa personală numără peste 300 de volume. Este un admirator al clasicii marilor maghiari. Citește și recitește operele marilor clasici Jokai Mor, Mikszath Kalman, Moricz Zsigmond și Mora Ferencz. Cu o îndreptățită satisfacție vorbește de lucrările acestor autori pe care le posedă acasă. Lunar citește 4—5 cărți. De la bibli-

tecă a împrumutat recent operele lui Victor Hugo, Emile Zola, Flaubert, Hašek. Printre ultimele cărți citite este și *Spartacus* de Rafaello Giovagnoli. „Nu-mi pot imagina viața fără cărți, fără lectură. Numai prin ele ne putem îmbogăți cunoștințele noastre și să înțelegem sensul adevărat al vieții”, ne asigură tov. Ursu, care nu înțiplător are asupra lui și o carte tehnică pe care a luat-o tocmai de la bibliotecă, în vederea examenului pentru care se pregătește de cităva vreme. În același scop a mai luat de la bibliotecă și a studiat *Desenul tehnic, Fonta și oțelul și Aparatele de măsurat*.

Montorul lăcătuș Ludovic Rozeknal citește și el multe cărți. S-a înscris și la concursul „Iubiți cartea” în cadrul căruia, în afară de lectura obligatorie, a ales o sumă de opere care i-au plăcut lui mai cu deosebire. În afară de clasicii români și maghiari ne vorbește despre desfătarea ce i-au produs operele lui Fadeev, Cehov, Tolstoi și alți scriitori ruși și sovietici. „Încă din tinerețe — conchide el — am constatat că nu numai școala dar și operele marilor scriitori ne dau puțința să ne însușim o cultură generală”.

Electricianul Tiba Andrei Carol posedă o bibliotecă personală de 400 volume. Locul de cinstă printre cărțile sale îl ocupă operele lui Mihail Sadoveanu. Cunoaște foarte bine scrierile lui Caragiale, Stavici, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Eusebiu Camilar și alții. Manifestă mult interes pentru poeziile lui Eminescu și Tudor Arghezi. Intrucit cunoaște foarte bine și limba maghiară apreciază scrierile clasicilor Jokai Mor, Mikszath, Moricz, iar operele lui Zola, Dumas, Flaubert, Hugo, Balzac le-a citit fie în traducere românească, fie în cea maghiară. În afară de literatură beletristică se ocupă mult cu problemele științifico-mecanice. Este abonat la revistele „Știință și tehnică”, „Radioamator”, „Tehnica nouă” și „Orizonturi”. Toate acestea l-au ajutat să-și întregască unele cunoștințe de tehnică modernă. Tov. Tiba este de părere că editurile ar trebui să dea mai multă atenție prezentării grafice a cărților, să se îngrijească în genere de o execuție mai durabilă a cărților pentru păstrarea lor mai îndelungată. Tot cu această ocazie el sugerează editarea în limba română a citorva manuale tehnice după modelul sovietic, ca: *Fizica distractivă, Algebra dis-*

tractivă sau Mecanica distractivă, care după părerea sa ar aduce o contribuție serioasă la completarea cunoștințelor tehnice pentru tineretul nostru și chiar pentru cei maturi, care ar fi recunoscători să poată avea la îndemina lor asemenea cărți.

Tov. Ilie Lascu, strungar și fruntaș în producție la secția de „Roți dințate” ne spune: „Încă din copilărie am citit tot ce a apărut în așa-zisa literatură ușoară. Noroc că această literatură a vecinii societăți n-a reușit să mă influențeze decit foarte superficial. În ultimii zece ani am citit o bună parte a cărților de seamă apărute, mi s-a dezvoltat foarte mult orizontul și gustul de citit. Pot spune că ele mi-au luminat viața și continuă să dea vieții mele conținut. Soția mea îmi reproșează uneori, că venind acasă vorbesc prea puțin și tot timpul îl consacru cititului. Are și ea dreptate. Cititul este într-adevăr o pasiune care îți cere foarte mult timp, dar îți dă și satisfacții mari”. Ca și multora din tovarășii de muncă, îi plac operele clasicilor și ale contemporanilor români și universali. Multe din acestea și le cumpără de la standul „Librăriei noastre” care expune cărțile cele mai noi în incinta fabricii. Își cumpără mai ales cărțile tehnice necesare muncii sale, ca să le poată cerceta acasă ori de câte ori are nevoie. Și-a format o mică bibliotecă de vreo 100 volume. Vorbind despre păstrarea cărților ne sugerează ideea de a propune prin revista noastră fabricarea în serie a unor dulapuri ieftine pentru bibliotecile personale, care ar constitui totodată și o mobilă frumoasă în căminele muncitorilor.

În concluzie trebuie spus că ancheta făcută în rîndul muncitorilor de la fabrica „Iosif Ranghel” a fost o plăcută surpriză nu numai în ce privește marea număr de cititori, dar și în ce privește înțelegerea cu care aceștia apreciază operele citite și simțul critic cu care privește problemele cărții în general. Muncitorii își împărtășesc bucuros impresiile lor despre cărțile citite, dar mai toți își exprimă în același timp și unele doleanțe în privința producției editoriale. Îmbucurător este și faptul că între muncitorii acestei întreprinderi există un curent susținut de a-și procura și îmbogăți bibliotecile personale și că alături de aite cerințe, cartea reprezintă pentru ei o necesitate vitală.

OXIDAREA CĂRȚII

A. SACERDOȚEANU

Fiecare bibliotecar știe că orice carte are o infinitate de dușmani microbieni, vegetali animal și chimici. Mai știe, de asemenea, că există instituții și laboratoare care se ocupă cu studiul și profilaxia maladiilor cărții. Dar tuturor trebuie să le fie cunoscut că e mai bine să faci profilaxie decît curarisire pentru orice maladie. Și aceasta, în cazul cărților, se poate face destul de ușor cu mijloacele pe care le avem la îndemînă. În rindurile ce urmează vrem să arătăm ce se poate face în bibliotecă atît preventiv cit și represiv împotriva dușmanilor cărții.

În primul rînd oricărui bibliotecar îi stau la dispoziție o seamă de mijloace preventive. Așa de exemplu, să caute ca locul de bibliotecă să fie ferit de praf, fum și funingine. Depozitele de cărți să nu fie așezate cu ferestrele împotriva vînturilor care antrenează praful. Cel mai primejdios și imposibil de îndepărtat dacă a izbucnit să intre în hirtie este praful cu săruri de calciu. De aceea să nu se facă reparații și vîruii interioare fără a evacua mai întîi cărțile.

Soarele nu trebuie să atingă direct cu razele sale nici cărțile nici legăturile lor. Perdele, de preferat verzi sau albastre, să acopere în întregime geamurile, cel puțin în orele de însorire maximă.

Păstrarea cărților să se facă în rafturi deschise și nu în dulapuri închise sau în cutii. S-a constatat că atît curenții care iau naștere în timpul aerisirii sau ventilației, dar care nu trebuie să fie prea puternici, îndepărtează praful împreună cu insectele și microbii de pe cărți.

În sala de bibliotecă, depozite și birouri, să se evite cit mai mult generarea prafului prin eroziunea produsă de circulație. Pentru aceasta podeaua în bibliotecile moderne nu este de scîndură, ci de parchet; sau și mai bine, mozaic acoperit cu linoleum. Căruccioarele de transport au roatele cauciucate cu anvelope, nu cu cauciuc masiv.

Personalul bibliotecii și cititorii să nu

intre la locul de muncă cu îmbrăcămintea folosită pe stradă, care în timp uscat a înmagazinat o bună cantitate de praf, iar în timp de ploaie are destulă umiditate; și unele și altele pot fi transmise cărților cu care vin în contact. Pentru personalul bibliotecii halatul de protecție, totdeauna curat întreținut este obligator. Cititorii își vor lăsa la garderobă îmbrăcămintea groasă de iarnă sau de protecție împotriva ploii. Îmbrăcămintea tuturor va fi bine curățită și ștersă de praf sau de noroi la intrare.

Confecționarea rafturilor, a mobilierului și a ustensilelor, cînd nu pot fi de metal vopsit sau cu celuloid, să fie din lemn de esențe tari și aromatice: stejar, brad, etc. Nu sînt indicate esențele moi, amilacee și ușor cariabile: fagul, plopul și teiul cătoro le urmează îndeaproape nucul și castanul. La legatul cărților să nu se folosească coaja de făină ci amidonul (scrobeala albă) în care să se pună suficient alau (piatră acră) sau Iormol, care îndepărtează insectele. După operație legătura cărții să se ungă cu pensula, întinzînd un strat subțire de lichid prezervativ compus din 30 gr. colequantă în pulbere brută și 500 gr. alcool de 60°.

Pentru a preîntîmpina răscoacerea rapidă a pielii legăturilor, sînt mai multe procedee salutare. Recomandăm unul din cele mai simple care poate fi aplicat oricînd: se face o unsoare din o parte parafină și două de untdelemn; amestecul se întinde peste piele cu o bucată de flanelă iar după uscare, de preferat după cîteva zile, se șterge cu cirpa. Acest procedeu se poate repeta ori de cîte ori o cere starea pielii.

Cusutul cu sîrmă să fie complet interzis în bibliotecile cu caracter documentar; oxidarea metalului distruge cotorul cărții și transmite rugina întregului depozit.

Tot cu privire la legatul cărților nu e lipsit de interes să se atragă atenția că la tăiatul lor la canturi să se sacrifice cit se poate de puțin din hirtie ca să se dea posibilitatea unor legări ulterioare. Cartea ve-

che, cartea de artă sau cartea ca produs al curiozității sau virtuozității tipografice, nu trebuie tăiată de loc. Dacă la fâltuit s-au îndoit greșit coatele ori s-a făcut o deplasare în timpul imprimării pe o parte și alta, coala se va aduce la același format prin tăiere separată.

Toate aceste măsuri preventive nu înăltură definitiv orice primejdie. Dușmanul apare în special sub forma prafului și în fina lui compoziție se află latent germele maldiilor de tot felul. De aceea vigilența nu trebuie să slăbească nici o dată, trecindu-se dacă e nevoie la aplicarea mijloacelor repesive. Acestea sînt de mai multe feluri și trebuie aplicate gradat. Din punct de vedere metodic, mijloacele repesive se împart în patru procedee: mecanice, biologice, fizice și chimice sau toxice.

Procedee mecanice. Trebuie dusă o luptă neîncetată împotriva prafului. Scuturătule cea dintîi recomandare, dar nu prin bătaia unei cărți de alta, ceea ce ar însemna nu numai mutarea prafului în aer și reasezarea lui la loc, ci și deteriorarea hîrtiei, cartoanelor, legăturilor. Praful se șterge încet cu pana sau cu cirpa fin umezită. Operația trebuie făcută afară sau la fereastră dacă nu avem curenți potrivnici care să mîne praful înapoi în depozit. Se pot folosi și aspiratoarele electrice dar nu sînt recomandabile, mai ales cînd sînt prea puternice, pentru ziare sau cărți răscoapte, fiindcă smulg foile sau detașează părțile din tăietura lor. Sînt însă practice și necesare pentru podea, plafon și chiar pentru cărțile în raft de pe care să aspire praful superficial.

Această curățire de praf să se facă cit mai des, de preferat toamna ca umiditatea iernii să nu avantajeze progresul coloniilor adăpostite în praf și primăvara ca să se înălture depunerile umede de iarnă. Dacă se face o singură scuturare se recomandă să fie primăvara.

Cînd cazul e mai avansat și praful a pătruns în interiorul cărții atunci se șterge în orice timp carte cu carte în întregime la exterior, copertile, vorzașurile și cusăturile interioare. Pana sau cirpa cu care se curăță să fie scuturată des și umezită cu diverse esențe preventive.

În sfîrșit, cînd procesul de degradare e vizibil, se trece la restaurare. Aceasta se poate face prin metode adezive, adică prin adausuri sau lipituri cu material asemănător, operație pe care o poate face legătorul; sau prin metode chimice cînd atît găurile cariului cît și foile subțiate sau uzate, pot fi impregnate cu cleiuri, gelatine sau verniuri spre a le da consistență și rezistență. Atragem atenția că metoda gelatinei și a verniurilor este încă în stadiu experimental

și nu trebuie aplicată la publicații unice sau rarissime.

Procedeele biologice se rezumă la distrugerea unor specii de paraziți prin folosirea altora, animali sau vegetali. Așa de pildă pisica distruge sau alungă rozătoarele, broasca țestoasă, ariciul și amfibiile (broasca riioasă și salamandra), mari insectivori, distrug atît insecte cit și larvele lor. Nu pot fi folosite oricum și oriunde, dar în anumite interioare și în curte ele pot forma un mediu protector.

Procedeele fizice preconizează ridicarea și scoborirea temperaturii dincolo de maxima sau minima în care pot trăi anumiți dușmani vegetali sau animali. Aplicarea acestor procedee este grea, căci trebuie ținut seama de soarta tuturor materialelor care compun cartea sau legătura ei, care nu au toate aceeași rezistență la același grad de temperatură.

În general se vor evita temperaturile înalte.

Procedeele chimice sînt cele mai sigure, dar și cele mai primejdioase. Acestea sînt de trei feluri: aromatice, iritante și toxice.

a) **Aromaticele.** Insectelor în general nu le plac esențele aromatice. Așa de exemplu cimbrisorul sau săpunelul oprește năvala multor insecte; moliile însă îi rezistă. E sistemul popular cunoscut al sinzielenor și levănticii. E bună și folosirea plantelor inese, dar e mai recomandabilă pulverizarea esențelor aromatice lichide neuleioase cit mai des, inclusiv în sala de lectură.

Aceste esențe sau plante aromatice nu distrug dușmanii, dar ori îi alungă, ori nu-i lasă să vină, ceea ce este un cîștig apreciabil. Cînd nu sînt prea puternice ele sînt agreabile și pentru om, iar în zilele călduroase de vară produc chiar o senzație de răcoare și bună respirație.

b) **Iritantele.** Sînt unele produse chimice care atacă și distrug corpul insectelor fără a vătămă cărțile și mobilierul. Între acestea numim terebentina, naftalina, nicotina, petrolul și benzina. Acestea pot fi întrebunțate fie în permanență cînd nu sînt dăunătoare omului, fie cînd se face curățenie. Cele inflamabile trebuie folosite cu prudența cuneșită la mobilier și local. Volatizarea terebentinei în depozite este foarte eficace.

Sînt însă și mirosuri de plante care irită și alungă, ca de exemplu romanița (muștelul), pelinul, izma broaștei și camforul. Acestea pot fi folosite și în depozitele de cărți. Toate acestea sînt bune pentru conservare și se recomandă pentru efectele lor repulsive.

c) **Toxicele.** Acestea dau rezultate radicale. Au început să fie folosite în ultima

(urmare în pag. 39)

O SUTĂ DE ANI

DE LA INFIINȚAREA BIBLIOTECII FACULTĂȚII DE MEDICINĂ DIN BUCUREȘTI

Dr. TRAIAN PRODAN
Directorul bibliotecii

Pe la mijlocul și cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea în țara noastră se pun bazele unui învățământ medical, la început în forme mai simple, apoi din ce în ce mai dezvoltate. Astfel, încă în anul 1842, unul dintre primii studenți români care au urmat Facultatea de Medicină din Paris, doctorul Nicolae Kretzulescu (1812—1900) înființează Școala de mică chirurgie de la spitalul Coltea. Această școală pregătea nu numai felceri (subchirurghi) ci și un fel de medici rurali (oficieri de sănătate). Ea funcționează pînă în 1848 cînd se închide din cauza revoluției. Primul nucleu, din care s-a dezvoltat Facultatea de Medicină de mai tîrziu este Școala Militară de mică chirurgie, înființată în 1850 de generalul K. N. Cherescu (Herăscu). Din 1851, această școală funcționează la spitalul militar, instalat în încăperile mînăstirii Mihai Vodă (unde sînt astăzi Arhivele Statului). În 1855, această școală intră sub conducerea doctorului Carol Davila. Pentru această școală, Davila a fondat și o mică bibliotecă cu cărți provenite din donații, pe care a pus-o la dispoziția profesorilor și a elevilor și care poate fi considerată ca început al Facultății de Medicină de mai tîrziu.

În anul 1857, doctorul Davila reorganizează această școală sub denumirea de Școala Națională de Medicină și Farmacie. La sfîrșitul anului școlar 1857/58, biblioteca științifică a școlii număra aproape 6.000 volume provenite în majoritatea din donațiuni.

În toamna anului 1859, Școala Națională de Medicină și Farmacie se mută împreună cu Spitalul Militar la Cuibul cu Barză în strada Știrbey Vodă (fostul se-

diu al comandamentului corpului 2 Armată) unde s-a mutat și biblioteca.

În anul 1869, Școala Națională de Medicină se transformă în Facultatea de Medicină și în 1870 își mută sediul în palatul universității, unde rămîne pînă în 1900. Odată cu Facultatea s-a mutat aici și biblioteca. Din datele găsite în arhiva Facultății de Medicină București rezultă că în această perioadă nu se poate vorbi de o funcționare a bibliotecii. Ea se reducea la un număr de dulapuri cu cărți împrăștiate pe diferite săli ale Facultății. Principalul mijloc de creștere a bibliotecii sînt donațiile; cităm ca mai importante donația Eforiei Spitalelor Civile (296 titluri în 778 volume) precum și cărțile donate bibliotecii de către unii din profesorii facultății: prof. dr. Kretzulescu, dr. Bălan, prof. dr. Turnescu, prof. dr. Alexianu, prof. dr. I. Felix.

În ceea ce privește personalul de bibliotecă abia în 1893/1894 găsim amintit pentru prima dată în lista personalului administrației Universității pe Al. Tănăsescu „bibliotecar și arhivar” al Facultății de Medicină. Biblioteca deși posedă un fond oarecare de cărți de specialitate, nu depășea rolul unui depozit din care circulau mai mult manualele didactice, iar bibliotecarul avea un rol de simplu depozitar ce minuia deopotrivă și cărțile și arhiva.

În 1901 terminîndu-se palatul Facultății de Medicină din bulevardul Independenței colț cu strada Carol Davila (sediul actual) se mută aici și biblioteca. Nici aici nu poate funcționa din cauza lipsei de mobilier. Abia în ianuarie 1907, prin stăruința decanului prof. dr. Toma Ionescu care a obținut fondurile bănești necesare unui mobi-

ier adecvat, biblioteca este deschisă la dispoziția studenților și profesorilor.

Începînd cu decanatul profesorului dr. Toma Ionescu și pînă la primul război mondial, biblioteca Facultății de Medicină cunoaște o perioadă de dezvoltare înfloritoare, conturîndu-se ca o bibliotecă științifică demnă de un institut de învățămînt superior. Nu autoritățile de stat au contribuit la această frumoasă dezvoltare, ci interesul deosebit pentru problemele bibliotecii al unei personalități ca dr. Toma Ionescu, îmbinat cu faptul că la conducerea bibliotecii au fost numiți doctorii V. Gomoiu (din 1 mai 1909—1 aprilie 1911) și dr. I. Iacobovici (1 aprilie—1 noiembrie 1920), care s-au preocupat cu un deosebit zel și pricepere de dotarea și organizarea bibliotecii.

La începutul primului război mondial, biblioteca Facultății de Medicină posedă 11.751 cărți și reviste. În dotarea bibliotecii s-a dat o atenție deosebită fondului de periodice care sînt consultate din ce în ce mai mult. De asemenea, trebuie să menționăm schimbul de teze, bine organizat, cu peste 15 facultăți străine dintre cele mai importante, care a permis studenților și corpului didactic să se țină la curent cu mișcarea medicală din marile centre universitare din străinătate. În această perioadă biblioteca Facultății de Medicină are legături și cu alte biblioteci din țară. În anul 1910 ea face bibliotecii școlii din comuna Vinju-Mare, plasa Blahnița, Județul Mehedinți, o donație de 143 volume din literatură, istorie și diverse. În același an donează bibliotecii Academiei Române 33 volume fără legătură cu studiul medicinei din care 9 incunabule valoroase și alte cărți vechi, în special lucrări ale unor istorici străini referitoare la țara noastră. Dezvoltarea între anii 1910—1920 a avut loc mai mult datorită eforturilor depuse de o serie de elemente progresiste de la conducerea Facultății și a bibliotecii. Sprijinul statului prin Ministerul Instrucțiunii Publice era cu totul însemnat. În timpul primului război mondial, biblioteca nu a suferit pierderi însemnate.

După perioada de la 1920, sub conducerea bibliotecarului șef dr. Nicolae B. Ionescu, biblioteca Facultății ia un nou avînt în ce privește dotarea cit și organizarea sa. În acțiunea de modernizare a bibliotecii, dr. N. B. Ionescu desfășoară o muncă neobosită, dar fără sprijinul oficialității. Totuși în perioada dintre cele două războaie mondiale fondul bibliotecii crește și mai mult datorită donațiilor și schimbului.

Situația bibliotecii se schimbă după 23 August 1944, cînd revoluția culturală și reforma învățămîntului au adus biblioteca în

atenția conducerii de stat, dîndu-i astfel posibilitatea de a lua un nou avînt în dezvoltarea sa.

Se pornește acum la o reorganizare a bibliotecii pe baze științifice moderne, folosindu-se experiența bibliotecilor din Uniunea Sovietică, introducîndu-se o muncă planificată și normată, stimulată prin întreceri. Fondul bibliotecii noastre crește prin trecerea bibliotecii Societății Studenților în Medicină București la biblioteca Facultății de Medicină.

La 15 decembrie 1948 Facultatea de Medicină se transformă în Institutul Medico Farmaceutic. Biblioteca Facultății devine Biblioteca Centrală a Institutului, transformîndu-se într-o Direcție care coordonează și conduce 87 de biblioteci filiale de facultăți, clinici, catedre și laboratoare.

Această lărgire de cadru și importantă aduce o mărire de fonduri și personal. Trebuie să scoatem în evidență că acum se creează condiții excepționale, atît pentru dotarea bibliotecii cit și pentru funcționarea ei.

Sarcinile noi impuse bibliotecii cer imperios cadre calificate. În acest scop, în decembrie 1951 se organizează pe lîngă Biblioteca Centrală o școală de bibliotecari care a reușit în decurs de doi ani să pregătească bibliotecari calificați. Această școală a fost urmată de 36 bibliotecari din

Una din sălile de lectură

bibliotecile noastre și din alte biblioteci medicale.

Dezvoltarea extraordinară pe care o ia biblioteca impune o organizare corespunzătoare. În cadrul Bibliotecii Centrale s-au înființat cinci servicii și anume:

1) Serviciul pentru completarea bibliotecii și evidența fondului de publicații.

2) Serviciul pentru organizarea, sistematizarea și prelucrarea fondului de publicații și a cataloagelor.

3) Serviciul de documentare științifică și bibliografie, cu următoarele secții:

a) Secția pentru bibliografia științifică.

b) Secția de informări și îndrumare bibliografică.

c) Secția traduceri și studii.

4) Serviciul pentru deservirea cititorilor, cu secțiile:

a) Secția pentru depozitarea cărților.

b) Secția pentru deservirea cititorilor în sălile de lectură.

c) Secția împrumut.

5) Serviciul biblioteci mobile și filiale.

Ținând seama de rolul pe care îl are în sprijinirea procesului de învățămînt și de nevoile cercetării științifice din institutul nostru, se pune accentul pe o dotare sistematică a bibliotecilor. Din 1949 această dotare se face centralizat, procurîndu-se material de specialitate romînesc, sovietic, din țările de democrație populară și din alte țări.

În special, trebuie să arătăm condițiile excepționale create studenților pentru o cit mai temeinică pregătire profesională. Pentru fiecare disciplină, în raport cu numărul studenților, se achiziționează manualele și cursurile din specialitatea respectivă în proporție de un exemplar la 4 studenți, acest material acoperindu-se sub formă de împrumut pe termen de un an școlar. Evidența acestor manuale și cursuri se ține pe fișe speciale care permit și o justă orientare în dotarea bibliotecii. Dacă ținem seama că în anul 1955 s-au împrumutat studenților la domiciliu pe termen de un an 13.747 volume, iar în decursul de numai 2 luni, octombrie și noiembrie, din anul 1956 s-au împrumutat 11.449 volume, ne putem da seama de sprijinul deosebit pe care regimul de democrație populară din țara noastră îl acordă formării viitoarelor cadre medicale. În afară de materialul de împrumut, se asigură exemplare suficiente pentru toate disciplinele de studii și în sălile de lectură.

Tot pentru a ușura pregătirea profesională se dotează cu materialul necesar biblioteca Facultății de Farmacie, aceia a Facultății de Stomatologie și se înființează două noi biblioteci — una la căminul „30 Decembrie” și alta la căminul „1 Mai”.

Pentru a se asigura pregătirea ideologică și politică a studenților, s-a înființat biblioteca catedrei de Istoria Mișcării Muncitorești, procurîndu-se în același timp material ideologic curent și pentru toate celelalte biblioteci.

Pentru cadrele didactice se procură și se execută la cerere traduceri din literatura de specialitate sovietică, se fac numeroase abonamente la revistele medicale romînești, sovietice, din țările de democrație populară și din occident, precum și la diferite alte materiale documentare. Un valoros material documentar este pus la dispoziția cadrelor didactice și prin comenzile individuale de cărți și reviste de specialitate și prin acțiunea de schimb de publicații cu instituțiile similare din străinătate.

Această dotare a fost posibilă numai datorită asigurării de către regim, a fondurilor, bănești, în mod special bibliotecilor. Fondul prevăzut în prezent pentru biblioteca noastră întrece cu mult orice fond bănesc pus la dispoziția bibliotecii din trecut și permite achiziționarea a tot ce este necesar în momentul de față.

Pentru a asigura bibliotecilor o organizare științifică corespunzătoare și întrucît în Biblioteca Centrală existau numai registre alfabetic, un fișier pe materie, cu o împărțire oarecum arbitrară, se începe acum întocmirea fișierelor sistematice pe baza clasificării zecimale, fiind prima bibliotecă medicală care aplică sistemul de clasificare internațională. S-a întocmit, de asemenea, un catalog topografic pentru perioade și s-a pornit la alcătuirea unui inventar general care să cuprindă publicațiunile existente în toate bibliotecile institutului. La sfîrșitul anului 1956 s-a ajuns la numărul de inventar 768.605 în valoare totală de lei 4.780.078, mai rămînînd de inventariat peste 300.000 de publicațiuni din Biblioteca Centrală și filiale. Aceeași preocupare de organizare pe baze științifice s-a urmărit și la bibliotecile filiale, organizîndu-se pînă în prezent biblioteca de la Institutul Babeș, Antropologie, Clinica Medicală Colentina, Clinica Chirurgicală Panduri, paralel cu bibliotecile de Facultăți și cămine.

Materialul existent din bibliotecă a fost pus la dispoziția cititorilor cîte 14 ore zilnic, asigurîndu-se totodată și o îndrumare bibliografică adecvată.

Pentru conservarea fondului de publicații, biblioteca a înființat încă din iulie 1950 un atelier propriu de legătorie de cărți.

Biblioteca noastră a ținut legături strînse cu celelalte biblioteci științifice practicînd un larg schimb de experiență. A participat, de asemenea, la lucrări de documentare de

interes general; la alcătuirea ultimei ediții românești a Manualului de clasificare zecimală, la întocmirea primei ediții a Manualului Bibliotecarului Sindical, la diverse bibliografii medicale românești (Centenarul V. Babeș, etc.) și la alcătuirea Catalogului Cumulativ al Periodicelor Medicale în curs de editare de către Biblioteca Academiei R.P.R.

Ca tota volume cărți și reviste, Biblioteca Centrală I.M.F. București posedă în prezent cca. 500.000 volume.

În deosebi, în ultimul an, conducerea Institutului nostru cu sprijinul deosebit al fo-

rurilor superioare de stat, a reușit să asigure Bibliotecii Centrale condiții materiale optime de funcționare. Ea posedă un depozit special pentru secția de împrumut, un depozit general cu 2.000 metri liniari de raft, două săli noi de lectură, una pentru studenți și alta pentru corpul didactic. Toate acestea constituie înfăptuiri ce pot fi socotite ca încununarea realizării dezideratelor tuturor seriilor de conducători care au luptat pentru dezvoltarea acestei biblioteci de-a lungul celor 100 de ani de la înființarea ei.

Ocrotirea cărții

(urmare din pag. 35)

sută de ani și mai ales după primul război mondial. Între acestea se numără clorofomul, acidul fenic, formolul (aldehida formică), acidul sulfuric, anhidrida sulfurică, clorul (sub formă de vapori), tetroclorura de carbon, sulfura de carbon, acidul cianhidric (prusic), cloropicrina și cianura de potasiu. Aceasta din urmă a fost întrebuințată cu bune rezultate la Biblioteca Vallicelliana din Roma, bibliotecă veche și foarte prețioasă, considerată pierdută prin ruina ei de către insecte.

Atragem atenția că, afară de acidul fenic, nici unul din celelalte toxice să nu se folosească decât prin specialiști și numai după o riguroasă studiere a rezistenței materialului supus dezinfecției și numai în condiții optime de administrare. Ele sînt extrem de primejdioase chiar pentru minuiitor; unele prin rezistența lor devin nocive și pentru cititor, în cazul cînd cărțile sînt

redate folosinței înainte de perfectă volatilizare a gazului (pentru aceasta uneori sînt necesari ani de zile).

Tratarea cărților și bibliotecilor cu toxice se face de obicei numai în cazuri grave și este totodată salutară. Dar nu trebuie să reușim de aceste remedii decât treptat, pornind de la cele mai ușoare spre a sfîrși cu cele radicale. Vaporii de clor nu se vor folosi decât pentru ziduri, rafturi și dulapuri (și aici cu prudență, căci atacă și lemnul).

Toxicele radicale cum sînt acidul prusic și cianura de potasiu în nici un caz să nu se folosească pentru depozitul întreg, ci la piese deosebite și în camere sau dulapuri de tratament special, cu foile desfăcute sau cu dispozitivul de vînturare a lor, ca fumigația să pătrundă pretutindeni. Cele mai recomandabile gaze sînt acidul cianhidric și aldehida formică.

DIN CORESPONDENȚELE noastre

In ajutorul țărănimii muncitoare

În scopul de a atrage la bibliotecă pe țărani muncitori și pentru a-i ajuta să citească lucrări agrotehnice, corespunzătoare, biblioteca centrală raională din Arad a început să folosească o nouă metodă de difuzare a bibliografiilor. Este vorba de întocmirea unor bibliografii ce se trimit în plic (prin poștă) direct pe adresa țăranilor muncitori.

Iată cum am procedat :

Cu ocazia deplasării mele pe teren, folosind ajutorul bibliotecarului sătesc și al sfatului popular comunal, am făcut o listă de țărani muncitori fruntași, care trebuie să fie sprijiniți în activitatea lor cu cărți de specialitate. I-am vizitat pe acești țărani acasă și am stat de vorbă cu ei despre munca lor, oferindu-le ajutorul bibliotecii în recomandarea de cărți, broșuri care le pot fi de folos în rezolvarea problemelor legate de ridicarea producției și a productivității muncii lor.

Experiența am făcut-o mai întâi în comuna Vinga, raionul Arad, unde există o bibliotecă sătească bine înzestrată cu cărți agrotehnice. Impreună cu bibliotecarul sătesc, Franciskov Petru, am fost acasă la colectivității Kosilkov Francisc, Ciuleac Ioan

și Perimi Aveco, și după ce le-am arătat scopul vizei noastre, ei și-au manifestat dorința de a citi lucrări despre cultura legumelor. Am vizitat de asemenea pe Némethy Mihai și Pelle Francisc, membrii în întovărășire, care au cerut cărți din domeniul pomiculturii, iar Rozgonyi Andrei, Paulov Ana și Curilă Elena și-au manifestat dorința de a citi materialele despre apicultură și vinificație.

A acestor țărani muncitori le-am trimis prin poștă bibliografii de recomandare, indicând mai multe lucrări pe tema cerută și făcându-le cunoscut totodată că aceste cărți se găsesc la biblioteca sătească din Vinga, de unde le pot împrumuta. În cazul când vreoa carte indicată în lista bibliografică nu se găsește la biblioteca sătească, biblioteca centrală raională o împrumută bibliotecii sătești chiar și pe un termen mai îndelungat.

După ce au primit aceste informații, țărani muncitori au împrumutat unele din cărțile recomandate. Astfel tov. Cizleac Ioan a împrumutat cărțile *Leguminoase* de Ionescu Dumitru și *Cum am obținut recolte bogate de legume* de Vasilescu Ștefan, iar tov. Pelle Francisc a împrumutat cărțile *Indrumătorul pomiculturului* și *Mărul* de T. Bordeianu.

Apreciind bunele rezultate dobândite, noi ne propunem să extindem această metodă de difuzare a cărții agrotehnice în întregul raion, precum și în cartierele agricole ale orașului nostru.

KISS NICOLAE

bibliograf principal
Biblioteca centrală raională Arad

Colaborarea bibliotecii cu organizațiile de masă și de specialitate

De la început mi-am dat seama că biblioteca sindicală nu poate să lucreze fără sprijinul organizațiilor de masă, și, când e cazul, al celor de specialitate.

La 30 octombrie 1955, adică la câteva luni după ce fusesem numit bibliotecar, am organizat recenzia cărții *Tinăra gardă* de A. Fadeev.

La data și ora respectivă deși biblioteca era pavoazăată festiv și recenzorul prezent, totuși am constatat cu durere că nu au venit decît 10 tovarăși. De ce? Pentru că eu mă mulțumisem să fac mobilizarea doar cu câteva afișe. Nu luasem legătura cu secretarul U.T.M., cu responsabilii bibliotecilor mobile, nu folosisem pe cei mai buni cititori în mobilizare, nu am recurs la ajutorul stației de radio-amplificare și am neglijat în general cele mai bune metode ce se aplică pentru reușita unor astfel de acțiuni.

De atunci am înțeles că asigurarea succesului deplin al unor manifestări de masă organizate de biblioteca sindicală, depinde de caracterul colaborării cu celelalte organizații.

Aceasta ne-a dat puțința să organizăm o serie de acțiuni de masă, care s-au bucurat de o foarte mare participare.

Astfel, în ultimul timp, am organizat un proces literar în legătură cu romanul Antoninei Kopteaeva *Ivan Ivanovici*, în care am colaborat cu consiliul orășenesc ARLUS, cu cenaclul scriitorilor „Orizonturi Noi”, Tribunalul Sibiu, ziarul „Flacăra Sibiului”, Teatrul de Stat, de unde am primit cadre pregătite și sprijin de organizare. A-

ceastă acțiune de masă, la cererea publicului a fost repetată de 3 ori.

În colaborare cu S.R.S.C., biblioteca noastră a organizat conferința *Umor și duioșie în poezia lui Topîrceanu*, prezentată de tov. prof. S. Hoidaș, la care au participat 750 persoane.

Colaborînd strîns cu consiliul orășenesc ARLUS, am organizat unele acțiuni cu cartea sovietică, cum a fost seara literară la care s-a prezentat cartea *Aurul* de Boris Polevoi; o altă seară literară a fost închinată vieții și operei scriitorului sovietic Alexei Tolstoi.

În colaborare cu librăria „Cartea Rusă” și comitetul U.T.M. oraș, am organizat în sprijinul concursului „Iubiți cartea” două concursuri de ghicitoare-literară cu premii, primind de la aceste organizații în afară de sprijin în organizare, un prețios ajutor material (premierii în cărți, stilouri, servietete etc.).

Biblioteca noastră folosește și experiența altor biblioteci din oraș. Astfel ținem strîns legătura cu biblioteca centrală raională, biblioteca sindicală comerț, I.L.L., fabrica „7 Noiembrie” etc.

În colaborare cu alte biblioteci sindicale, am organizat și acțiuni de masă. Astfel cu biblioteca fabricilor „Drapelul Roșu” și „Steaua Roșie”, am organizat o seară de știință popularizată și o seară literară, unde tov. ing. Fulea Dorin a vorbit despre *Eroi și martiri ai științei*, iar tov. Mihai Gheorghe despre *Viața și opera marelui scriitor Mihail Sadoveanu*.

Intenționăm în felul acesta să colaborăm pe rînd și cu alte întreprinderi locale.

Colaborarea bibliotecii cu alte organizații poate fi multilaterală. Astfel, se poate colabora cu rezultate frumoase cu acele întreprinderi care ne pot pune la dispoziție tehnicieni ca să fim ajutați în organizarea de expoziții, la întocmirea de afișe, panouri sau specialiști care pot face prezentări cu cartea tehnică.

VELCU CONSTANTIN
bibliotecar

Biblioteca Clubului „Independența” Sibiu

Din activitatea bibliotecii U.R.C.M. din Craiova

Nu de multă vreme, pe baza fondului de cărți sirinse din cooperative, U.R.C.M. — Craiova a organizat o bibliotecă centrală care numără acum cca. 12.000 volume.

Avînd asigurate condiții bune de funcționare, biblioteca centrală a U.R.C.M. a devenit un loc de atracție pentru cititori și un punct de unde sînt dirijate cărțile spre fiecare cooperativă.

Din for.đul central al bibliotecii s-au înființat pînă acum în cele 10 cooperative ale Uniunii 46 de biblioteci mobile, cuprinzînd aproape 1.800 volume. Cărțile sînt schimbate cu regularitate odată pe lună prin bibliotecarii voluntari, căroa li se recomandă lucrări potrivite specificului de muncă al fiecărei cooperative. Pentru buna funcționare a bibliotecilor mobile colectivul bibliotecii centrale se deplasează cu regularitate pe teren, îndrumînd și controlînd activitatea acestora.

Unele biblioteci mobile au o activitate frumoasă. Astfel putem da ca exemplu biblioteca mobilă din atelierul 13 de la cooperativa „Flamura Roșie” care prin bibliotecara voluntară Mindroiu Dorina a reușit să atragă spre carte toate muncitoarele din secție, astfel că în decurs de o lună, fiecare din acestea citesc cite 2 cărți de literatură și tehnică. Tot așa tov. Mucuța Grigore de la secția vulcanizare a cooperativei „Oltenia” s-a ocupat intens de popularizarea cărților în rîndul cooperato-

rilor, organizînd și o recenzie în cadrul secției sale.

O vie activitate se desfășoară și la secția 3-a cizmărie a cooperativei „Steaua Roșie” unde bibliotecarul voluntar Preduț Luca organizează în fiecare zi cifirea în colectiv a presei centrale și locale alegînd articole care tratează problemele de muncă ale cooperato-rilor.

Paralel cu munca de organizare și înființarea bibliotecilor mobile, biblioteca centrală sprijină desfășurarea manifestărilor culturale de masă.

Astfel, în seara zilei de 8 februarie a.c. a avut loc o seară literară cu tema: *G. Coșbuc un poet al poporului* organizată de cooperativele „I. C. Frimu” și „Intreține-rea”.

După prezentarea vieții și operei lui G. Coșbuc făcută de tov. Giurcă Eugenia bibliotecară voluntară la cooperativa „I. C. Frimu”, a urmat un program artistic cuprinzînd cîntece și poezii din opera poetului la care și-au dat concursul utemiști talentați din brigazile artistice ale celor două cooperative. Urmărea acestei manifestări se oglin-deste în cererile tot mai numeroase ale cooperato-rilor de a li se împrumuta operele marelui nostru poet.

Urmînd exemplul nostru, cooperativa „Metalurgica” a organizat o seară literară cu tema: *O jumătate de veac de la răscoala din 1907*, iar cooperativa „Industria lemnului” o seară literară cu tema: *120 de ani de la nașterea lui Ion Creangă*.

Deoarece munca cu cartea este strîns legată de buna funcționare a bibliotecilor mobile, vom căuta să îndrumăm și să controlăm mai departe munca acestora, străduindu-ne să mărim rețeaua de biblioteci mobile în cadrul Uniunii noastre.

TANASESCU MARIETA
bibliotecar șef
Biblioteca U.R.C.M. — Craiova

Știri din lumea CĂRȚILOR și a BIBLIOTECILOR

Pe lângă Comitetul Central al sindicatului lucrătorilor din domeniul culturii, s-a organizat o comisie pentru bibliotecari din care fac parte lucrători de la diferite biblioteci științifice și de masă, precum și conducătorii direcțiilor bibliotecilor din Ministerul Culturii al U.R.S.S. și al R.S.F.S.R.

Comisia își propune să popularizeze experiența fruntașă, să contribuie la ridicarea nivelului bibliologic, cultural și profesional al bibliotecarilor și totodată să întocmească diferite propuneri pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă.

Această comisie lucrează sub conducerea prezidiului Comitetului Central al sindicatului respectiv.

★

După datele publicate în „Buletinul UNESCO pentru biblioteci” actualmente se tipăresc în lume 5 milioane de titluri pe an dintre care în Uniunea Sovietică 54.732 titluri, în Japonia 21.653, în Anglia 19.962, în R. F. Germană 15.838, în S.U.A. 12.589 și în Franța 11.792.

În domeniul traducerilor U.R.S.S. se află de asemenea în frunte cu 4.282 titluri traduse.

★

În Danemarca premiul Martin Andersen Nexø pentru literatură a fost decernat anul acesta scriitorului progresist Knut Bekker pentru ultimul său roman *Mariana*.

Înainte acestui scriitor premiul Martin Andersen Nexø a fost acordat scriitorilor Hilmar Wulf, Gerde Eld și scriitorului islandez H. Laxness.

Printre alte piese rare din expoziția Bibliotecii de Stat din Berlin se afla și un vechi atlas de o mărime excepțională.

Atlasul a fost confecționat în secolul al 17-lea și are o lungime de 1,70, și lățimea de un metru.

Paginile mari ale atlasului conțin diferite hărți reproduse după gravuri din timpul acela.

★

În prezent, în mai multe biblioteci publice din Marea Britanie au fost amenajate săli speciale pentru micii cititori care n-au suficient spațiu la ei acasă pentru a-și putea pregăti acolo lecțiile de școală.

★

După succesul obținut anul trecut cu organizarea cărții marxiste la Paris, anul acesta inițiativa a fost extinsă în toată Franța. În toate orașele franceze

s-au vândut mari cantități de cărți din operele clasice ale marxism-leninismului ca și serieri ale militanților comuniști francezi și din alte țări.

★

În 1956 împrumutul de cărți în bibliotecile municipale din Paris a scăzut la 2.994.828 față de 3.064.864 în 1955, din cauza închiderii unora din aceste biblioteci pentru reparații diverse.

Bibliotecile parisiene semnalează un mare interes pentru cărți din partea tineretului și copiilor. Una din cele patru secțiuni pentru tineret pe care le posedă municipalitatea Parisului și-a încheiat activitatea pe 1956 cu 41.537 cărți citite.

★

Potrivit unui raport recent al Organizației Națiunilor Unite 60 la sută din populația globului duce lipsă de ziare care să le permită cunoașterea informațiilor de actualitate locală, națională și internațională.

Din o sută de țări unde trăiesc un miliard patru sute de mii de locuitori, marile mijloace de informare cum sînt presa, radio, cinematograful sînt insuficiente.

Cea mai mare parte a acestor țări se află în Asia de sud, în Orientul mijlociu și în America de sud.

Calendarul nostru

6 iunie. S-a născut în anul 1606 la Rouen, în familia numeroasă a unui avocat cu mijloace modeste de trai, Pierre Corneille. După studiile făcute la colegiul iezuit din orașul natal, Corneille începe să studieze dreptul, reușind ca în anul 1627 să capete funcția de magistrat. În 1629 trupa actorului Mondory prezintă prima sa piesă *Melita sau scrisorile false* care se bucură de un deosebit succes. La 30 de ani el cunoaște gloria prin reprezentarea *Cidului*, piesă inspirată din evul mediu spaniol, care a rămas pînă astăzi una din capodoperele literaturii universale, fiind considerată piatră de temelie a clasicismului francez. *Cidul* se lovește însă de ostilitatea cercurilor oficiale ale vremii. Se iscă o adevărată dispută a *Cidului*, în care atacurile împotriva nerespectării de către scriitor a anumitor reguli formale, ascundea de fapt condamnarea piesei de către nobilimea feudală a timpului. Dezamăgit, Corneille se retrage în orașul natal unde rămîne timp de 4 ani, după care se întoarce la Paris, unde prezintă două noi capodopere inspirate din istoria romană, *Horățiu și Cinna*. Corneille scrie de acum un număr mare de tragedii printre care cităm *Polyeucte*, *Nicomède*, precum și comedia *Mincinosul*. În 1647 Corneille este primit la Academia Franceză. În ultima parte a vieții sale Corneille scrie însă piese mai slabe, punînd accentul pe intriga complicată și nu pe descrierea sufletului omenesc. La 30 septembrie 1684 Corneille moare.

De consultat: Brăescu, Ion: 350 de ani de la nașterea lui Pierre Corneille. *Știința tineretului*, 6.VI.56, p. 2; Călin, Vera: La 350 de ani de la nașterea lui Pierre Corneille. *Știința*, 6.VI.56, p. 3; Corneille, Pierre: *Teatru*. București E.S.P.L.A., 1956, 404 p. [Studiu introductiv]; Pierre Corneille, Veacul, Omul și opera sa de Cezar Petrescu, p. 5—57) (Colecția „Clasicii literaturii universale”); Corneille, Pierre: *Cidul*. Tragedie în 5 acte. 1636. București E.S.P.L.A., 1956, 128 p. (Cuvînt înainte de Cezar Petrescu, p. 3—11) (Colecția „Biblioteca pentru toți”).

18 iunie. Se împlinesc 145 de ani de la nașterea marelui scriitor rus I. A. Goncarov. (Vezi „Călăuza bibliotecarului” 1956, nr. 8, p. 45).

De consultat: (În afara celor indicate la numărul recomandat) Rapițeanu Al.: Ocolul pămîntului împreună cu un mare scriitor. [Fregata Pallada Recenzie.] *Știința tineretului*, 16.X.56, p. 2.

20 iunie. 45 de ani de la moartea cunoscutului scriitor Ion Luca Caragiale. S-a născut la 30 ianuarie în satul Haimanalele (astăzi Caragiale) din apropierea Ploeștilor, ca fiu al avocatului Luca Caragiale. Nevoit să-și întrerupă studiile, după terminarea a 4 clase de liceu, deoarece tatăl său nu avea mijloace să-l țină la școală, Caragiale se înscrie la conservatorul din București. După moartea tatălui său în 1870, Caragiale muncește mult pentru a-și întreține familia, fiind în același timp suflor, copist la teatru, corector într-o tipografie și mediator. La 21 de ani începe să-și publice primele lucrări — schițe, versuri, articole — la

revista satirică „Claponul” împreună cu „Calendarul claponului”. Intre 1878—1890 Caragiale crează cele mai de seamă opere dramatice: *O noapte jurtunoasă*, *Conu Leonida față cu reacțiunea*, *O scrisoare pierdută*. Tot în această perioadă mai scrie și comedia „*D'ale carnavalului*” și drama *Năpasta*. După 1890 Caragiale tipărește timp de mai mulți ani cunoscutele lui *Momente și schife*. În anul 1892 apar nuvelele *Păcat* și *O făclie de Paști*. În acești ani scriitorul se apropiase de mișcarea muncitorească. Împreună cu A. Bacalbașa scoate revista satirică „*Moftul Român*” adevărată tribună de luptă împotriva coaliției burghezo-mosierești. Dezgustat de persecuțiile la care este supus din partea reprezentanților clasei exploatare, Caragiale pleacă la Berlin unde rămâne pînă la moarte. În acești ani el scrie celebrul său studiu 1907. *Din primăvară pînă-n toamnă* ca și nuvelele *În vreme de război* și *La Hanul lui Minjoală*.

De consultat: Călinescu, G.: Caragiale despre alegerile din trecut din țara noastră. În vol.: *Literatura noastră clasică*. [Vol.] 1. București, E.S.P.L.A., 1953, p. 5—26 (Colecția „Studii literare”); Cioculescu, Șerban: Poruncă domnească Caragiale necunoscut. [Apărut înția oară în „*Moftul Român*” I, nr. 40 din 30 iunie 1893.] *Gazeta literară*, 29.XI.56, p. 4; Cioculescu, Șerban; Caragiale și natura 105 ani de la nașterea lui Ion Luca Caragiale. *Gazeta literară*, 7.II.57, p. 5; Cioculescu, Șerban; Caragiale și natura. *Gazeta literară*, 14.II.57, p. 5; Cioculescu, Șerban; Caragiale și 1907. *Gazeta literară*, 21.II.57, p. 5; Crohmălniceanu, O. S.; Fragmente din discursul de recepție la Academie a lui I. L. Caragiale. În vol.: *Cronici și articole*. București, E.S.P.L.A., 1953, p. 23—27; (Colecția „Studii literare”); Dobrogeanu-Gherea, C.: Artiștii proletari culti. În vol. *Studii critice*. [Vol.] 1. București, E.S.P.L.A. 1956, p. 261—293 (Colecția „Clasicii romîni”); Dobrogeanu-Gherea, C.; I. L. Caragiale. În vol.: *Studii critice* [Vol.] 2. București, E.S.P.L.A. 1956, p. 66—90 (Colecția „Clasicii romîni”); Dobrogeanu-Gherea, C.: Făclia de Paști și Năpasta. În vol.: *Studii critice* [Vol.] 2. București, E.S.P.L.A. 1956, p. 91—116 (Colecția „Clasicii romîni”); Dobrogeanu-Gherea, C.: Criticii noștri și Năpasta. În vol.: *Studii Critice*. [Vol.] 2. București, E.S.P.L.A., 1956, p. 117—146 (Colecția „Clasicii romîni”); Dobrogeanu-Gherea, C.: Caragiale fluerat. În vol.: *Studii critice* [Vol.] 2. București, E.S.P.L.A., 1956, p. 147—151 (Colecția „Clasicii romîni”); Eftimiu, Victor: Caragiale și epoca lui. În vol.: *Akademos*. București, E.S.P.L.A., 1956, p. 86—102 (Colecția „Studii Literare”) Galaction, Gala; A murit Caragiale. În vol.: *Oameni și gânduri din veacul meu*. București, E.S.P.L.A., 1955, p. 77—79; Galaction, Gala: Cum l-am supărat pe Caragiale. În vol.: *Oameni și gânduri din veacul meu*. București, E.S.P.L.A., 1955, p. 80—82; Ibrăileanu, G.: Caragiale. În vol.: *Studii literare*. București, Editura tineretului, 1957, p. 117—122 (Colecția „Biblioteca școlărilor”); Ibrăileanu, G.: Numele proprii în opera comică a lui Caragiale. În vol.: *Studii literare*. București, Editura tineretului, 1957, p. 123—137 (Colecția „Biblioteca școlărilor”); Iosifescu, Silvian: Caragiale. Ediția 2-a București, E.S.P.L.A., 1952, 292 p. (Colecția „Studii critice”); Kiss, Geza: Caragiale și Mikszath. *Studii*. Steaua. 1955, nr. 2, p. 59-67; Liviu, Călin: Un pamflet antidinastic. Caragiale necunoscut. *Gazeta literară*, 7 II. 57, p. 5; Petrescu, Cezar: Ion Luca Caragiale. În vol.: *Despre scris și scriitori*. București, E.S.P.L.A., 1953, p. 42-71 (Colecția „Studii literare”), Rosetti, Al.: Limba scrierilor lui Caragiale. 105 ani de la nașterea lui Ion Luca Caragiale. *Gazeta literară*, 7. II. 57, p. 5; Sadoveanu, M.; Caragiale. În vol.: *Evocări*. București. E.S.P.L.A., 1954, p. 143-149 (Colecția „Studii literare”); Sadoveanu, M.: Un episod din drama vieții lui Caragiale. În vol.: *Evocări*. București. E.S.P.L.A., 1954, p. 154-157 (Colecția „Studii literare”); Sadoveanu, M.: În amintirea lui Caragiale. În vol.: *Evocări*. București E.S.P.L.A., 1954, p. 150-153 (Colecția „Studii literare”); *Studii și conferințe cu prilejul centenarului Ion Luca Caragiale*. București, E.S.P.L.A., 1953, 326 p.; Un text antijunimist a lui Caragiale nesemnalat pînă în prezent. [Apărut în *Epoca*, seria II, anul III, nr. 381 din 20 februarie 1897.] *Gazeta literară*, 28. III. 57, p. 5; Vitner, Ion: Gherea inedit. *Despre Eminescu și Caragiale*. *Contemporanul*, 6. IV. 56, p. 1 și 5.

Bibliografie

MARXISM-LENINISM

AMINTIRI DESPRE VLADIMIR ILICI LENIN. [Vol.] 1. București, Editura de stat pentru literatură politică, 1957, 684 p., 36. (Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S.)

Volumul aduce o serie de prețioase amintiri despre marele dascăl al proletariatului, datorate conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai Statului sovietic, tovarășilor de luptă și discipolilor lui V. I. Lenin, rudelor lui, unor vechi membri de partid care l-au cunoscut personal, frunțășilor mișcării muncitorești internaționale, muncitorilor și țăranilor care au avut prilejul să-l vadă și să asculte cuvântările lui. Din lectura acestor amintiri se desprinde activitatea revoluționară a lui Lenin, lupta lui pentru crearea partidului comunist, pentru instaurarea dictaturii proletariatului, pentru crearea și înțărirea Statului sovietic socialist, pentru construirea socialismului.

Culegerea e alcătuită din două părți, prima cuprinzând viața și activitatea revoluționară a lui Lenin înainte de Marele Revoluție Socialistă din Octombrie, iar partea a doua se referă la viața și opera înfăptuită de el după această epocă. În fruntea acestor amintiri sint cele privitoare la copilăria marelui Lenin și începuturile activității sale revoluționare, semnate de membrii familiei sale A. I. Ulianova — Elizarova, D. I. Ulianov, M. I. Ulianova și N. K. Krupskaja. Activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin în diferite faze ale vieții sale, în care intră anii de deportare, diferite momente culminante din lupta lui pentru crearea partidului, precum și istoricele evenimente din 1917 și după aceea, este oglindită în amintirile scrise de M. Gorki, G. K. Ordjonikidze, A. V. Lunacearski, K. E. Vorșilov, V. M. Molotov, I. V. Babușkin, V. A. Segulnov, P. Lepsinski, N. A. Alekseev, V. Karpinski, E. D. Stasova, K. T. Sverdlova, M. S. Kedrov, F. N. Samoïlov, V. Kolarov, A. M. Afanasiev și alții.

Apariția amintirilor despre viața și activitatea lui Vladimir Ilici Lenin constituie un dar neprețuit pentru oamenii muncii din

țara noastră pe care îi va ajuta să studieze mai adinc personalitatea uriașă a acestuia și mărețele sale realizări pentru triumful socialismului în lumea întreagă.

TEHNICA

BANEANU, AL.: SECRETUL INVENTATORILOR. București, Editura tineretului, 1957, 176 p., lei 3,25 (Colecția „Știința învinge” nr. 45).

Lucrarea lui Al. Băneanu prezintă într-o formă atractivă și, în același timp, instructivă, munca și lupta perseverentă a unor mari inventatori pentru realizarea planurilor lor, precum și marile realizări ale tehnicii zilelor noastre care, în continuă dezvoltare, cere noi înfăptuiri, noi transformări, noi invenții menite să contribuie la asigurarea unui nivel tot mai ridicat de viață al oamenilor.

În decursul lucrării cititorul află cum a reușit Traian Vuia să realizeze primul zbor cu avionul, dr. L. H. Backeland să inventeze bachelita, B. S. Iakobi să creeze galvanoplastia și galvanostegia, P. N. Iabločikov să inventeze primul dispozitiv electric de luminat cu electricitate, prof. Röntgen să descopere razele X, chimistul Carothers cel dintîi fir din familia de fibre sintetice numit mai tîrziu nylon, Monier betonul armat etc.

Vorbînd însă despre invenții autorul arată, aducînd numeroase exemple cum ar fi crearea motorului electric, a lămpii cu incandescență ș.a., că, după cum fiecare idee „nouă” este pregătită de cunoștințe anterioare, la fel, și o invenție nu este gata dintr-odată, ci ea este continuată și completată de alții în dorința de a perfecționa ideile și realizările înaintașilor.

După ce face apoi o incursiune în istoria tehnicii, oprindu-se în mod special asupra aportului adus științei și tehnicii de cunoscutul pictor Leonardo da Vinci, autorul prezintă succesele și realizările tehnicii moderne, relevînd cîteva din problemele tehnice care așteaptă o rezolvare din partea inventatorilor. După ce arată în continuare necesitatea inovațiilor și a raționalizărilor, lucrarea se încheie cu cite-

va sfaturi practice date viitorilor inventatori și cu prezentarea succintă a situației inventatorilor în societatea capitalistă și în statul socialist.

LITERATURĂ

GROSSMAN, V.: **PENTRU O CAUZĂ DREAPTĂ.** Roman. [Vol. I] București, Editura Cartea Rusă, 1957, 804 p., lei 20,40.

Stalingrad, vara și toamna anului 1942. În aceste cinci cuvinte poate fi rezumată întreaga grandoare a subiectului ales de V. Grossman.

Măiestria autorului sovietic se manifestă mai cu seamă prin două trăsături. Ea te face să simți, gradat, apropierea frontului și tot ce înseamnă acest lucru pentru viața oamenilor. Ea dozează efectele povestite în așa fel, încât începută într-un ritm lent, cu episoade care sugerează ultimele pilpiri ale unei vieți liniștite, obișnuite, câștigă apoi în intensitate și în semnificație până la a scoate la iveală ceea ce autorul numește „adevărată măsură a omului”.

Romanul lui V. Grossman este plin de viață, plin de figuri de oameni sovietici. Deși unii dintre aceștia apar doar în episoade rapide, autorul reușește să prindă atât de bine încordarea vieții lor sufletești, a hotărârilor rapide și eroice pe care impozițiile, evenimentele, îi împing să le ia, încât trăsăturile lor stăruie îndelung în mintea cititorilor. De aceea, într-un roman constituit cu materiale atât de solide și cu o respirație atât de susținută, nici un episod nu pare de prisos și nici un eroi nu pare lipsit de semnificație.

A apărut, deocamdată, numai primul volum al romanului lui V. Grossman. Citindu-l rămii atât de legat de membrii familiei Sapoșnikov, principalele figuri ale romanului, ca și de eroii a căror viață se îmbină cu viața familiei Sapoșnikov, încât aștepti cu nerăbdare apariția volumului următor.

LUDO, I: **REGELE PALAELIBUS.** București, E.S.P.L.A., 1957, 667 p., lei 16. Dintre cei patru Hohenzollerni care au jefuit România ca regi timp de 81 de ani unuia i se potrivește cu adevărat și în întregime porecla de regele „palaelibus”, adică regele șperțurilor în semnificația pe care i-o atribuie scriitorul. Răi, cruzi, afemeiați, lacomi, lipsiți de scrupule, au fost toți, dar cel care i-a întrecut, desigur, cu mult, în demagogie, în desfrui și în stoarcerea bogățiilor țării, a fost Carol II. El este prin excelență regele palaelibus, regele șperțurilor. Cuvântul a fost luat din presa vremii, când, cu pri-

lejul afacerii Skoda, dindu-se la iveală unele afaceri ale regelui și oamenilor politici de atunci, țărăniști și liberali mai ales, s-a arătat că în dosarele marii societăți de armament străine, în dreptul multor nume se află această însemnare „palaelibus” și câteva cifre indicând milioanele pe care le-a primit drept mită fiecare din ei.

În amplul și documentatul său roman, I. Ludo dezvăluie toată murdăria ce se ascundea în spatele frazelor patriotarde, demagogice ale reprezentanților claselor stăpînitoare în cap cu regele. Trimis aici de marile trusturi apusene, pentru a ajuta la înrobirea țării către monopolistii din Franța și Anglia, Carol II mai avea o misiune importantă: să pregătească instaurarea fascismului în România, în vederea viitorului război antisovietic pe care ei îl pregăteau, împingînd la putere în Germania pe criminalii hitleriști.

Cu o mare putere de evocare, de selecționare a elementelor semnificative, scriitorul reușește să cuprindă în cartea sa o perioadă de zece ani, adică de la venirea pînă la plecarea lui Carol II de pe tron. Fără a omite fapte importante și fără a încălca povestirea, I. Ludo ne dă și cu acest al treilea volum din ciclul *Parapanul de aur* un adevărat roman-pamflet, a cărei lectură este deosebit de antrenantă. Satira, umorul său arzător atât de cunoscut din primele părți ale ciclului *Domnul general guvernează și Starea de asediu*, din lucrări ca *Soluția a patra* *Corșelul* etc., sînt un mijloc specific scriitorului de a reliefa gravitatea faptelor, de a înțera cu acuitime o întreagă orinduire socială și pe reprezentanții ei.

Fără a da extindere în descrierea directă a clasei muncitoare și acțiunilor ei, cititorul simte mereu activă prezența marelui forțe a Partidului Comunist și a luptei muncitorimii din țara noastră, optimismul care se desprinde din roman cu privire la viitorul poporului nostru și marea încredere a scriitorului în viitor.

PIRANDELLO, LUIGI: **O LUME DE HIRTIE.** București, E.S.P.L.A., 1957, 180 p., lei 2,50 (Colecția „Meridiane”).

Volumul pune la îndemina cititorilor din țara noastră câteva din cele mai bune creații ale celebrului scriitor italian Luigi Pirandello. În toate cele 9 povestiri din volum, scriitorul se dovedește un mare artist al genului, înfățișînd o lume bogată și variată, zugrăvită cu o fantezie scilpitoare, cu inteligență și umor.

Pe cit de hazlie este împlinirea din nuvela *Casa lui Granella*, pe atât este de

edificatoare în a evidenția ignoranța și misticismul celor ținuți în obscurantism.

Din cauza unor „stafii”, familia Piccirilli vrea să rezilieze contractul locuinței lor. Pentru motivul că i-a făcut „casa de poveste”, Granelia-proprietarul, îi acționează în judecată, judecată pe care o câștigă în fața justiției, dar pe care o pierde în fața propriei ignoranțe, căci el părăsește speriat, chiar din prima noapte, apartamentul cu pricina, atunci când vântul mișcase un ghemotoc de hirtie de pe podea.

În nuvela *Majestatea Sa* autorul ne schițează politicianismul găunos, ridiculizând doi adversari politici care luptă pentru a pune mâna pe putere. Ambii de o asemănare izbitoare, sînt la fel de ridicoli prin egala lor lipsă de inteligență și prin orgoliul lor comun.

În *Erezia catară* Pirandello ne înfățișează prin figura bătrînului profesor Bernardino Lames soarta intelectualului pe care neînțelegerea celor din jur îl împinge la manie, fără însă a-i distruge candoarea sufletească.

Deși pregătită cu amănunțime și nerăbdare ora de seminar în care își va dezvolta tema „Erezia catară” (secta religioasă din Evul Mediu) — marea sa pasiune — singurul auditor sînt mantalele de ploaie ale studenților ce iau parte la un seminar ce se ține într-o sală alăturată

Chiorchiaro din *Certificatul* își face o meșerie din faima de „piață rea” pe care oamenii i-o scorniseră, fiind răsplătit cu bani ca să nu stea în preajma celor care joacă jocuri de noroc, sau să nu staționeze în fața magazinelor.

La galeria aceasta de tipuri trebuie să adăugăm și pe aceea a cărturarului Valeriano Balicci din nuvela *O lume de hirtie* un om aproape nebun care-și pierde și vederea din cauza pasiunii lui pentru citit, pasiune care îl duce la umilință în fața unei lumi înguste și josnice.

SZABO, GYULA: NEAMUL GONDOȘI-LOR. Vol. 1. Unde-i piinea și cuțitul. București. E.S.P.L.A., 1957, 408 p., 7,60 lei.

Cu mulți ani în urmă, Szabo Marias, cel mai mare fecior al lui Szabo Istvan, om sărac lipit pămîntului, cu șase copii, reușește să cucerească inima singurei fete a lui Gondos Andras, cel mai bogat om din satul Secuieni și pînă la urmă, înfrîngînd împotrivirea părinților chiaburi, se căsătorește cu ea, ajungînd stăpînul averii celui mai bogat dintre Gondosi. Neavînd co-

pii, perechea ia de suflet pe Juliska, fetița orfană a unuia din frații lui Szabo Marias, pe care o cresc. Acțiunea romanului începe în momentul cînd Juliska, fată de măritat acum, se îndrăgostește de Akacos Sanyi, unul din cei doi fii ai lui Akacos Mihaly, văcarul satului.

Pentru ca averea să nu se înstrăineze, Gondos Lidi, mama adoptivă a fetei urmărește s-o căsătorească pe Juliska cu Gondos Pali, fiul fratelui ei, și profitînd de plecarea la armată a lui Sanyi, o și căsătorește. Întors de la armată, Sanyi suferă, dar, după o vreme, cedînd insistențelor mamei sale, se căsătorește și el.

Femeie frumoasă Juliska își duce viața o vreme fără să murmure lingă bărbatul molliu pe care i l-au ales părinții adoptivi, pe care nu-l iubește; la prima ocazie însă fuge cu Mișka, fratele lui Sanyi, angajat la cosit de bărbatul ei și se căsătorește cu el.

Dar acum situația din sat e alta. Sîntem la cîțiva ani după 23 August 1944. Lupta de clasă ce se dădea în trecut pe ascuns, se dă acum pe față. E vorba ca în sat să ia ființă o gospodărie colectivă, ca Akacos Mihaly, să fie numit președinte al comitetului provizoriu al sfatului popular.

Căsătoria lui Mișka cu Juliska dă loc la mari nemulțumiri în rîndul oamenilor săraci din sat, care se tem că intrarea lui Akacos Mișka în neamul Gondosilor chiaburi, va avea o influență nefastă asupra tatălui sau Akacos Mihaly. De aceea alegerea acestuia în funcția de președinte al comitetului provizoriu se face în condițiile celei mai îndrîjite împotriviri din partea unora care încearcă să folosească situația din familia Akacos ca un pretext pentru a lovi în ideea înființării în sat a gospodăriei colective.

Dar Akacos Mișka nu se poate simți în largul său între Gondosi chiaburi și în sufletul lui reaprînzîndu-se dragostea veche pentru Eszti, o fată săracă pe care începuse s-o iubească înainte de a o lua pe Juliska, se desparte de aceasta din urmă și se căsătorește cu Eszti, spre disperarea Juliskăi și a Gondosilor care văd că pierd pe omul despre care își închipuiau că-l vor putea folosi ca pe o unealtă pentru punerea în aplicare a planurilor lor de a lovi în viața nouă care se înfiripa în sat...

O acțiune interesantă, condusă cu nerv. îmbrăcată într-un stil colorat și natural, sînt caracteristicile principale ale acestei cărți care se citește cu deosebită plăcere și interes...

**Abonamentele se fac la toate oficiile
poștale prin factorii poștali și difuzorii
voluntari din întreprinderi și instituții.**